40. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1984. ÁPRILIS 26.

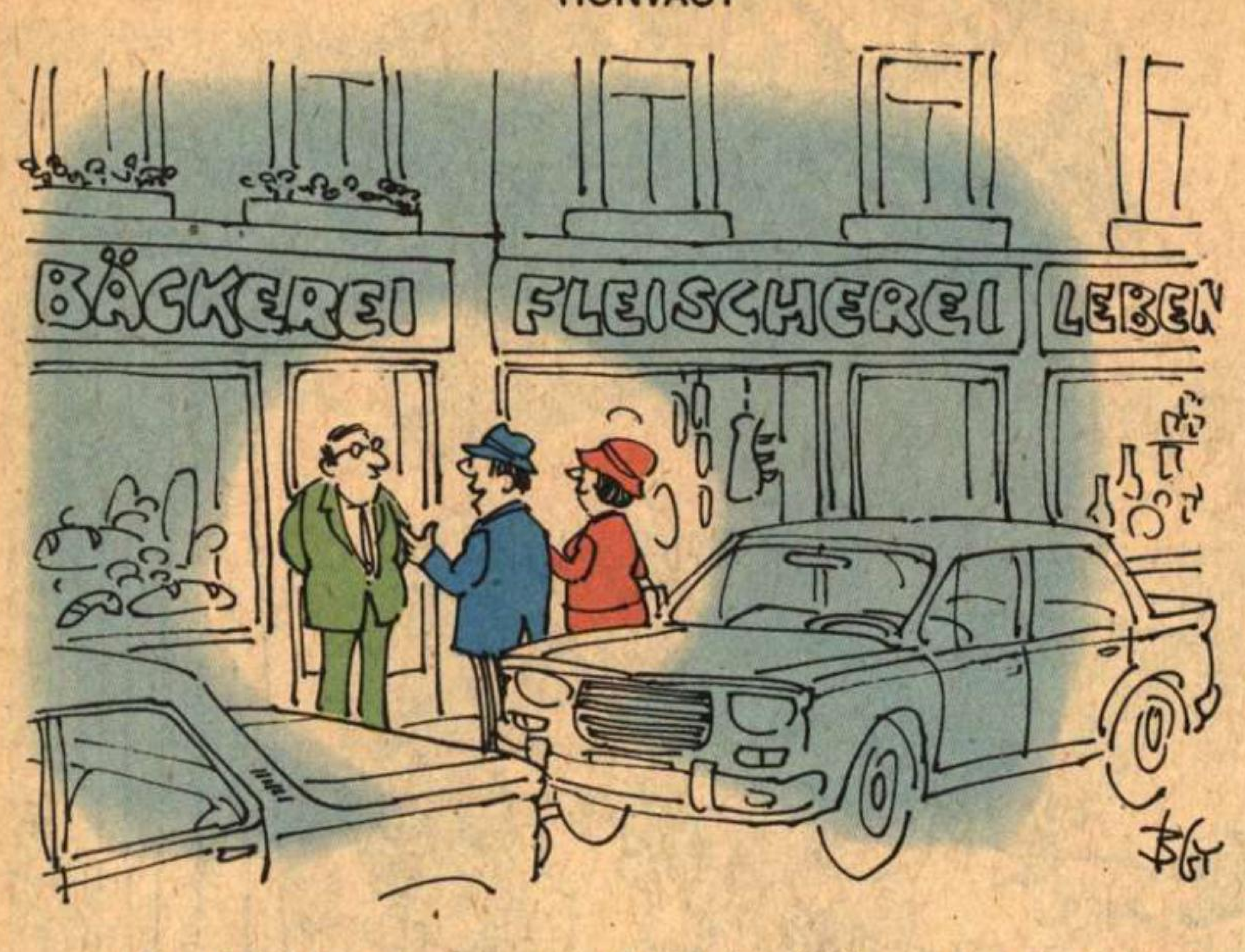
Ludas Matyi



Sajdik Ferenc rajza

– És jelentsék ki, hogy holtomiglan-holtodiglan vállalják egymás OTP-kölcsönét is...

HONVÁGY



– És bárhol legyenek magyar hetek Európában, mi odarohanunk töltött káposztát enni!

Mit muzsikál a pótféklámpa?

Sok ezer pótféklámpa maradt a kereskedelem nyakán, miután nyilvánosságra hozták az új KRESZ-t, épp ezért dicséretes az Interag kezdeményezése: zenélő pótféklámpákat kezdett árusítani autósboltjában. A lámparész letakarható, a szerkezet másik felébe hangszórót építettek be, így rádiózáshoz és magnózáshoz alkalmas. Ezt az NSZK-terméket most 640 forintért vesztegetik: 1839 forintról szállították le ennyire az árát. Ha valaki azt kérdi, maradhat-e a kocsin ez a zenés pótféklámpa, tájékoztatom, hogy az előírás azt mondja, hogy 1984. december 31-e után nem szabad használni a hátsó ablakokba szerelt pótféklámpákat. Ezek szerint felszerelni, illetve otthagyni szabad, csak lámpának használni nem. Ha jól értelmezem a rendelkezést. Mert az egyértelmű rendeletek világos értelmezése nagyon fontos.

És erről a pótféklámpa is tudna muzsikálni. Mert ugye, ha rádióhangszóró, nemcsak zenét közvetít, hanem például lapszemlét. A Magyar Hírlapból is, amelynek nemrég úgy nyilatkozott a közlekedési minisztérium osztályvezetője, hogy tulajdonképpen már 1976. január 1-e óta tilos a pótféklámpák használata, és akik azóta mégis beszerelték, és azok, akik árusították, helytelenül, sőt jogszabály-ellenesen jártak el.

Ezt a lapszemlét követhetné az olvasói és hallgatói levelek ismertetése. Többen jelentkeztek ugyanis egy hivatalos papírral, egy árukísérő cédulával, amelyen ez áll: „KPM által engedélyezett pótféklámpa. Európa System 12 V. Tartozékkal. Törv. védve." (A KPM, a fent említett minisztérium korábbi rövidítése!) Mindnyájan jóval 1976 után vették a lámpát. És közölhetné a pótféklámpa-rádió a Nagyító idei márciusi számában lefotózott engedély szövegét: a KPM autófelügyelet 1982. február 5-i dátummal tudatja, hogy a Signal-Stop típusú kiegészítő lámpára a 727. számú „E" minőségi engedélyt kiadja. Vagyis nemcsak egyszerű engedély volt rá, hanem minőségi, mert az „E" minőségi jel.

Ezzel azonban nincs vége a pótféklámpa műsorának. A tanulságot is közvetítheti. Azt, hogy ideje lenne megfékezni az olyan pótfékeket, hogy amikor nincs egyértelmű rendelet (ez esetben nem volt), majd egy idő után az illetékesek meggondolják magukat, nem a közönségre meg a kereskedelemre kell mutogatni, hogy jogszabályellenesen értelmezte a világos rendelkezést, hanem elismerni, hogy nem volt világos a rendelkezés, pardon, elnézést kérünk. Így is nagy a kár, mert nem minden pótféklámpa muzsikál, akár leértékelten, de legalább kisebb a felháborodás. Természetesen nem állítom azt, hogy a minisztérium képviselője tudatosan magyarázta most másként a korábbi előírást. Valószínűbb, hogy a társadalmi KRESZ-ben ugyan nem szereplő, de gyakran használatos balkézszabály érvényesül ebben az ügyben is.

Földi Iván

A munka és a bor dicséreti

Ilyenkor, május elseje táján, illik fennhangon és kórusban dicsérni a munkát, aki – Juhász Gyulától tudjuk – az élet anyja...

Ünneprontás szándéka nélkül hadd írjam le: könnyebb dicsérni mint elvégezni, jól elvégezni a munkát.

Ki nem végzi itt jól a munkáját? Természetesen, elsősorban, mindenek felett a sajtó. Ezt számtalanszor a szemünkre is lobbantják. Megírtam, hogy 13 napig nem volt meleg vizem, mert a Kéményseprő Vállalattól nem kaptam meg az igazolást. Jött is a sértődött válasz a Vállalattól: *„Életvédelmi szempontból fontos tevékenységünk ilyen formában történő beállítása rossz hatással van a lakosság szolgáltatásunkkal szemben tanúsított magatartására és megértésére."*

Más. Közöltünk egy MÁV-fricskázó olvasói levelet. Zordon hangú, oktató-nevelő szándékú válaszában a MÁV leszögezte: *„Álláspontunk szerint nem a kritizálás, hanem a politikai hangulat javítása, az intézkedések megvilágítása lenne a sajtó feladata."*

Tehát: megértés, megvilágítás, hangulatjavítás. Ez a mi munkánk. És nem is kevés.

Akkor lássunk hozzá. Elmesélek valamit, in memoriam Somogyi Pál. Szorongatóan közeledvén a kézirat nyomdába adásának ideje, megkérdeztem tőle: mit írsz? Még nem tudom, mondta ő, kiskőrösi kadart-e vagy villányi oportót. Palika nem volt ivós ember, alkohol helyett inkább szivarral mérgezte magát, a bort nem ő itta meg, hanem a nyomdászoknak küldte. Kipletykálom magunkat: gyarlók vagyunk, esendők mi is, bizony előfordul, hogy egy-egy írás nem készül el időre. Ilyenkor egy üveg borral szoktuk megkövetni nyomdász barátainkat, akiket késleltetünk a munkájukban. Mivel Somogyink köztudottan nagy magyar elkéső volt, korai halálával nemcsak a honi humort, de a borforgalmazást és a nyomdászatot is érzékeny veszteség érte.

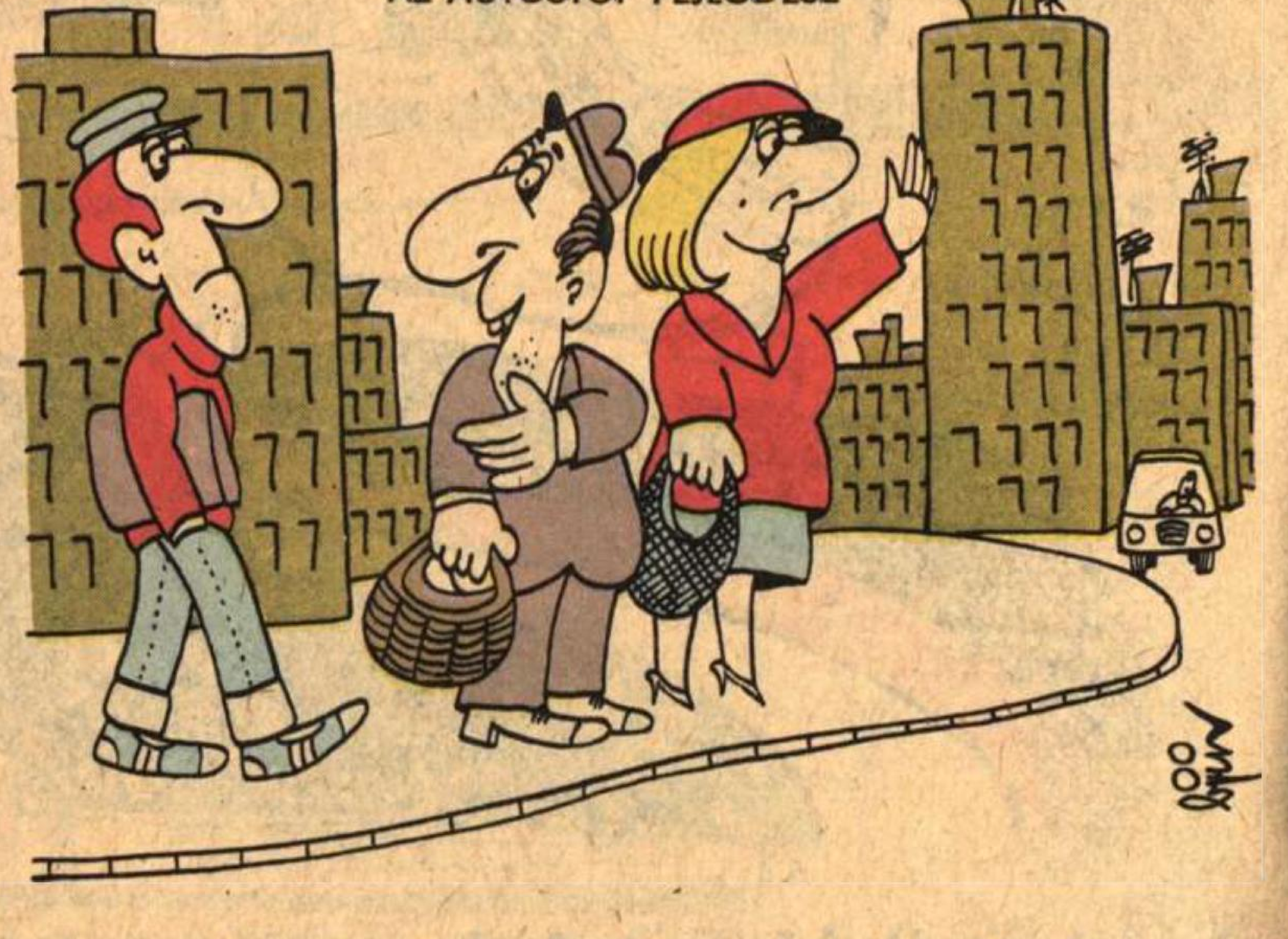
Nem tudom, sikerült-e megértetnem, megvilágítanom, miért írtam mindezt? Ötlet, javaslat van benne: ha mindenki, aki másokat hátráltat, akadályoz, küldene engesztelésül egy-egy tolcsvait, hárslevelűt...

Mi lenne itt! A hangulatunk minden esetre javulna, emelkedne.

Ha kezdeményezésünk követőkre találna, boldogak és büszkék lehetnénk mi, a sajtó munkásai: valamicskét sikerült megvalósítanunk a mindannyiunk MÁV-ja által ránk rótt nehéz, de megtisztelő feladatokból.

Radványi Barna

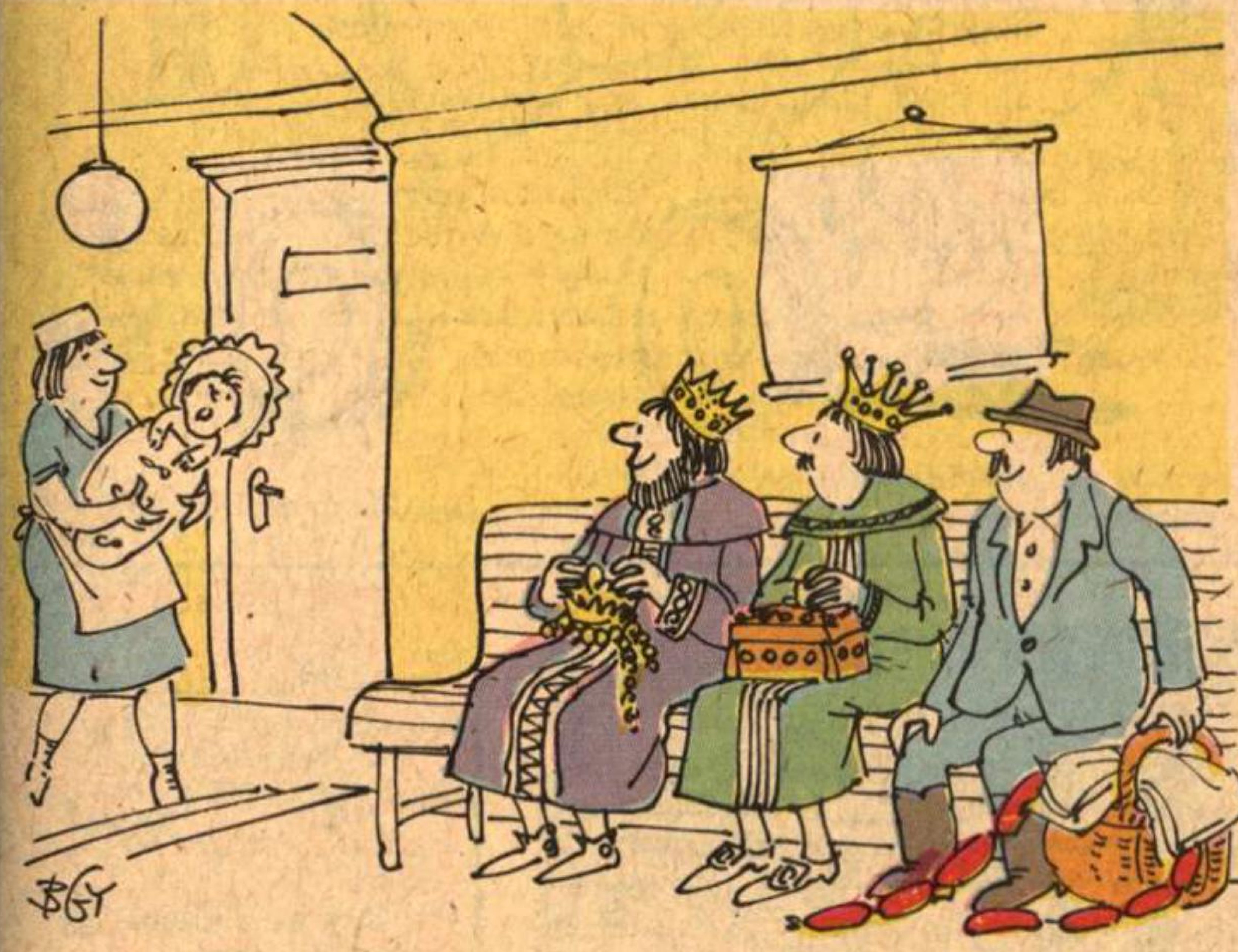
AZ AUTÓSTOP FEJLŐDÉSE



– Ilyen tájban szokott erre jönni a házikenyeres furgon!...

Ma és most...

JÓ START





– Tudja, uram, már mi is szégyelljük, hogy milyen sok gyógyszer hiánycikk...



– Nem okoz majd feszültséget a katonák között, ha ennek a Kinizsinek több zsoldot adunk?!



– Uramisten, most azért dűlt el, mert túlitattuk a kőműveseket, vagy mert keveset kaptak inni?



KETTÖS ÜNNEP



Jelen sorok írója személyi igazolványával — sőt annak 11. oldalára beragasztott személyi számával is — bizonyítani tudja azt a kétségtelen tényt, hogy május 1-én jött a világra. Mindez időszámításunk születése után a 1948. esztendőben történt. (Továbbiakban: a fordulat éve.) Jelen sorok írójának születési anyakönyvi kivonatában a születés helye rovatban csak ennyi szerepel: Budapest VI. ker. A szűkszavú hivatalos irat természetesen alkalmatlan arra, hogy visszaadja a valós körülményeket, miszerint jelen sorok írója 1948. május 1-én erőt és optimizmust sugárzó felvonuláson született. Erről még csak annyit, hogy jelen sorok írójának édesanyja világéletében fegyelmezett asszony volt, így magára a születésemre is csak akkor került sor, amikor a dísztribün előtt már elhaladt; így világrajövetelem a tömegdemonstrációt a feltétlenül szükségesnél nagyobb mértékben nem zavarta.

Jelen sorok írója azóta valamennyi budapesti május 1-i felvonuláson részt vett — merő udvariasságból a születésnapja tiszteletére kivonuló tízezrek iránt.

Az elmúlt 36 év alatt sok minden megváltozott a felvonulásokon. Jelen sorok írója az első években még nem a saját lábán tette meg a felvonulási utat, hanem édesapja nyakában. Ilyenkor az édesapja a dísztribünön megmutatta neki a másik apját is, aki azért nem volt olyan szép, mint az igazi. Ezekben az években jelen sorok íróját gyakran tisztába tették. Ezt részben szülei, részben a téren bömbölő hangszórók jelmondatai végezték el.

Jelen sorok írója néhány év múlva saját lábára állt, és már egyedül járt a felvonulásokra. Kezdetben a vállalata teherautóján, később az újonnan felépült metróval, majd taxival, mert a Felvonulási tér környékén elég nehéz parkolni.

Jelen sorok írója imádja a transzparenseket, ezeket a felvonulás után mindig hazaviszi és gyűjteményébe helyezi. A környékbeli nosztalgikus hajlamú leányok és asszonyok még ma is legendákat mesélnek jelen sorok írójának kerületszerte híres transzparensgyűjteményéről. Hát bizony, nem mindennapi élmény együtt látni a történelmi transzparenseket az államosítástól az új magánvállalkozásokat dicsőítő feliratokig.

Jelen sorok írója az elmúlt 36 év alatt 59 darab léggömbre tett szert a felvonulások alkalmával. Kezdetben a lufikban csak levegő volt. Ezek durrantak a legnagyobbat. Később a levegő mellett már gáz is lett.

Jelen sorok írója a május 1-i felvonuláson ivott először sört. (És evett utoljára bőrös virslit.) Kezdetben literes üvegekből fogyasztotta a bakelit kupakos Családi Sört, majd papírpohárból a Kőbányait. A Kinizsi néhány évre eltűnt, majd rehabilitálták, de akkor már valahogy nem volt a régi. Ez körülbelül egybeesett azzal, amikor — mi rutinos felvonulók alig hittünk a szemünknek — a felvonuláson megjelent az első palack jugoszláv sör. De ittunk mi itt Lottó sört, Zsiráfot, sőt valamikor a hatvanas évek végén a magyar piacra rejtélyes módon betört egyiptomi sört is. 68-ban jelent meg a felvonuláson az első üveg pilseni. Az utóbbi években a lengyel sör és pukkanódobozú Tuborg a sláger.

Szóval szép, érdekes és mozgalmas volt ez az elmúlt 36 év a Felvonulási tér kopott macskakövein. Jelen sorok írója érett férfivá cseperedett, és igen befolyásos ember lett. Ő intézte el többek között azt is, hogy — tízmillió szavazat ellenében — ott épüljön fel az új Nemzeti Színház, ahol annak idején meglátta a napvilágot.

Trunkó Barnabás

SZILÁNKOK

MAGÁNY

— Egy valakim van, aki nagyon közel áll hozzám, az is itt a villamoson. Most lopta el a pénztárcámat.

SZERÉNY VEVŐ

— *Kérek egy pár gyerekcipőt.*
— *Csak negyvenhármast tudok adni.*
— *Mindegy. Majd megvárom, amíg a gyerek belenő.*

KÖLTŐI ÉRZÉKENYSÉG

— Miért nem közöl néha verset tőlem a Hivatalos Közlöny?!

ÁLLATBARÁT

— *Egy déli fekvésű, szép albérleti szobát keresek. Ez éppen megfelelne.*
— *A kutyájával ketten költöznének ide?*
— *Csak a kutyám…*

ÜZEMBEN

— Miért késett el a szaktárs?
— Reggel hatkor mindig arra ébredek, hogy a szomszédomban családi botrány van. Sajnos tegnap két hétre vidékre utaztak.

BORÚLÁTÁS

Összeköttetés nélkül a protekció ellen is nehéz harcolni.

ÁLOM

— Nekem nincsenek elérhetetlen álmaim. Ugyanis álmomban mindent elérek.

PESSZIMISTA

— *Szerencsére feledékeny vagyok. Már azt is elfelejtettem, ami a jövő héten fog történni velem.*

MOZI

— Ezt a mozit miért nem szellőztetik?
— Ugyan, nem tetszik látni, hogy a film kétezer méter magas ózondús levegőjű hegytetőn játszódik?

JÓSLAT

— *Eljön az idő, amikor ahhoz is érettségi kell, hogy az ember ne helyezkedjen el sehol.*

HIÚSÁG

— Csak az átlagéletkoromat vagyok hajlandó megmondani.

CSENDRAJONGÓ

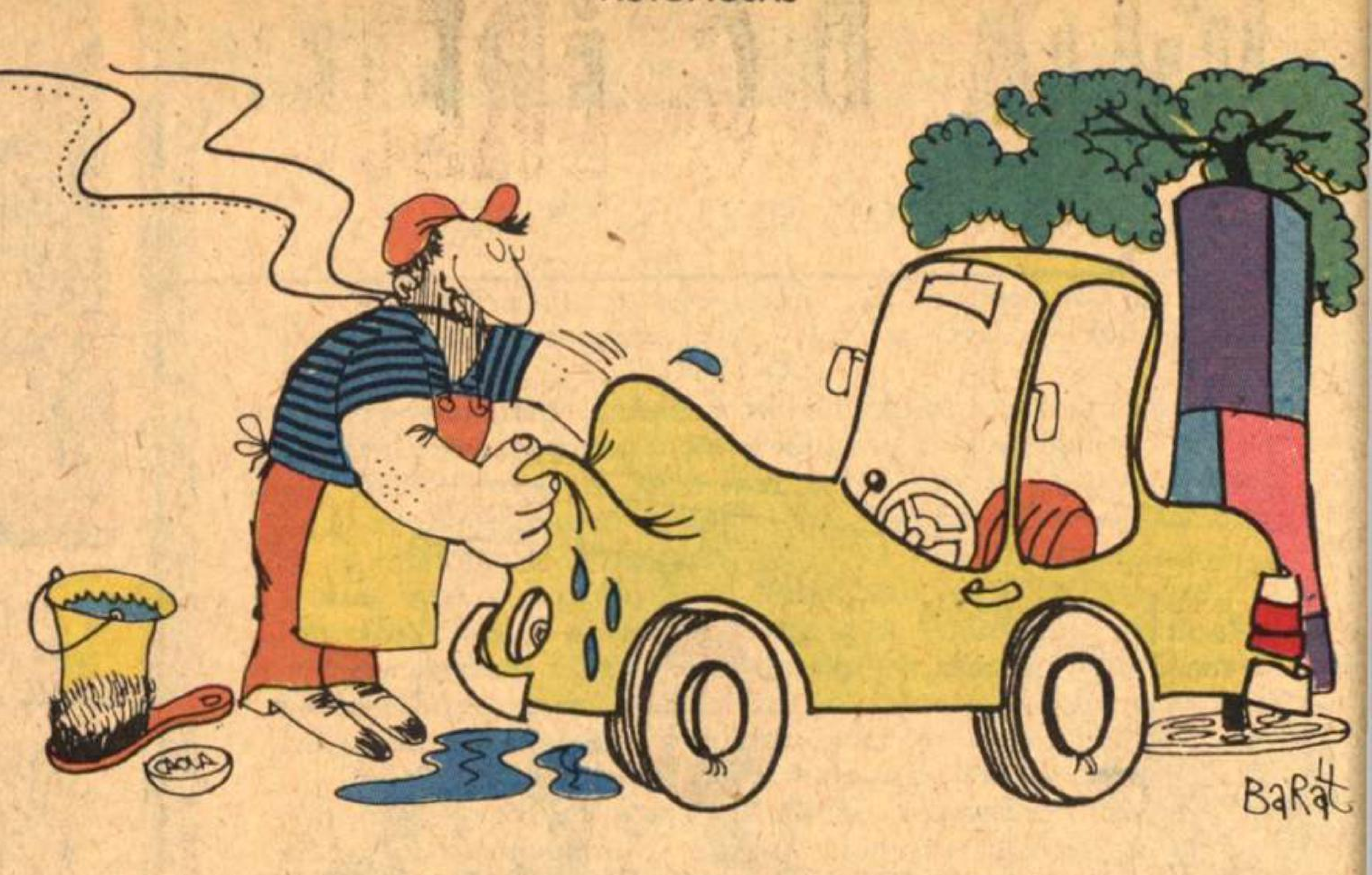
— *Nem tudna ajánlani egy zenés éttermet, ahol éppen zeneszünnap van?*

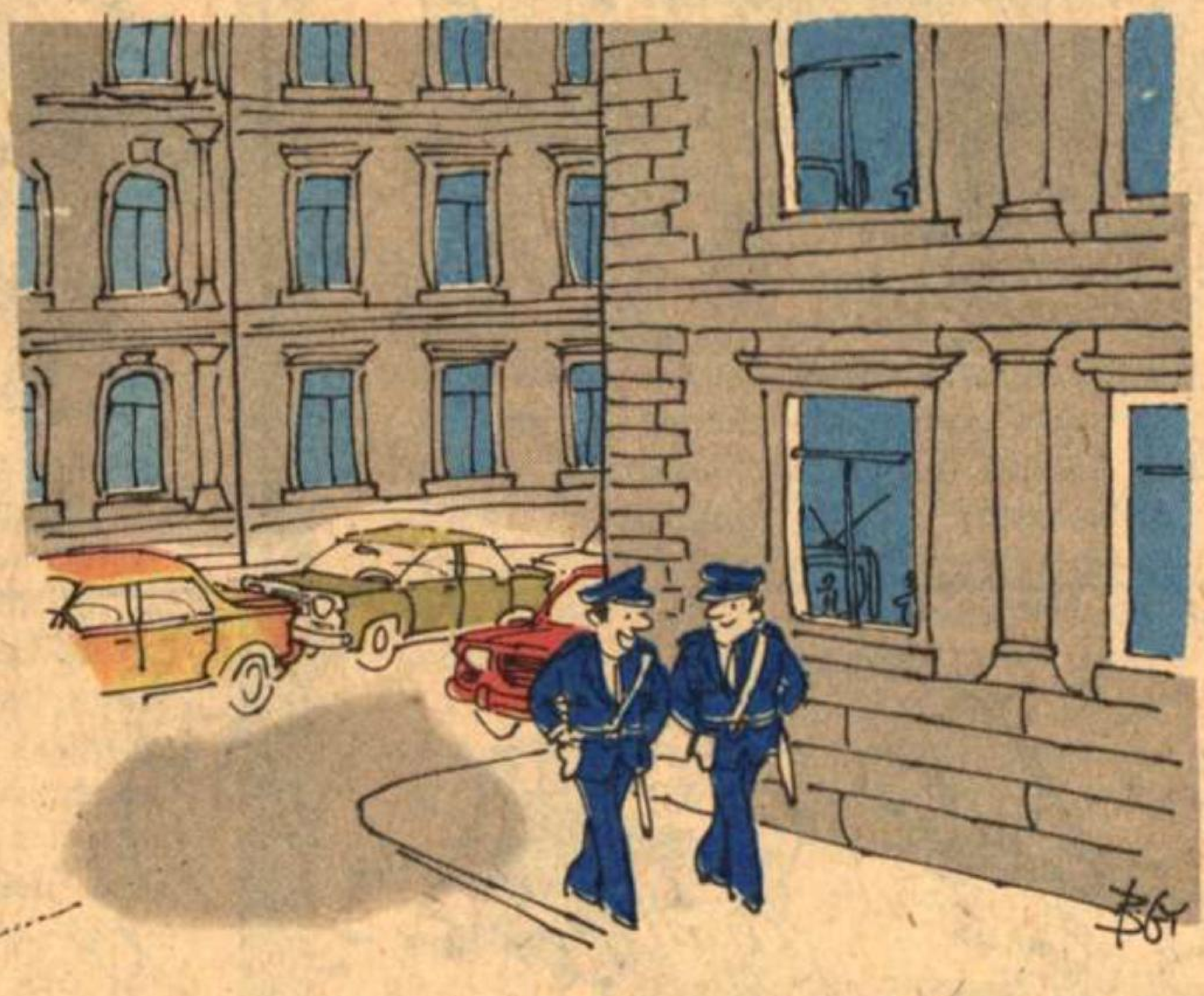
SZÁMVETÉS

— Eddig háromszázezer forintot kerestem azzal, hogy nem fordultam uzsoráshoz.

Galambos Szilveszter

AUTÓMOSÁS





— Ez a Hitchcock-sorozat javít a statisztikán, ilyenkor nem ölik egymást az emberek



Egy alkoholista így morfondírozik:
— Mi haszna volna, ha milliomos lennék? Akkor sem lehetnék részegebb, mint most.

•

Két férfi beszélget:
— *Az én feleségem egy angyal.*
— *Az enyém még életben van.*



JÚLIA DICSÉRETE



1

Kisebbik lányom Gyula — az anyakönyvi kivonat ugyan Júlia néven említi, de hát fiút vártunk — erősen pöszézett, a „sár”-t is „fáj”-nak ejtette, de ez egyáltalán nem ingatta meg az önbizalmát. Kérdezik tőle.

— Mi leszel Gyuluska, ha megnősz?

— Logopéduf! — mondta határozottan.

2

— Nem is tudtam Moldova elvtárs, hogy maga híres sportoló! — mondja egy nap az óvónénije.

— Én?! Honnan veszi Ágika?

— Gyuluskától hallottam. Vallatóra fogtam.

— De hát honnan vetted ezt Gyula?

— Nem te mondtad a múltkor, hogy *szabadúszó* vagy?!

3

Mikor félig-meddig hivatalosan közölték velem, hogy április 4-én Kossuth-díjat kapok, csak apámnak és feleségemnek mondtam el a hírt. Hallottam már olyan legendákat, hogy az átadás előestéjén is visszavontak Kossuth-díjakat, miért kell az nekem, hogy az egész város azt beszélje:

— A Moldovának is csak a szája járt — a végén azt kapott, amit Tóth Vendel a kaszálásért.

Tehát teljes titoktartást fogadtam.

Valamikor március végén a feleségem bemegy Gyuláért az óvodába, az óvónő megilletődötten kérdezi:

— Igaz, hogy a Moldova elvtárs Kossuth-díjat kap?

— Igaz Ágika, de honnan tudják?

— Délelőtt foglalkozást tartottunk április negyedikéről és én kérdezem a gyerekeket: miről nevezetes ez az ünnep?

Gyuluska jelentkezik, hogy ő tudja.

— Na mondd szépen Gyuluska.

— Apu ilyenkor *szokott* Kossuth-díjat kapni.

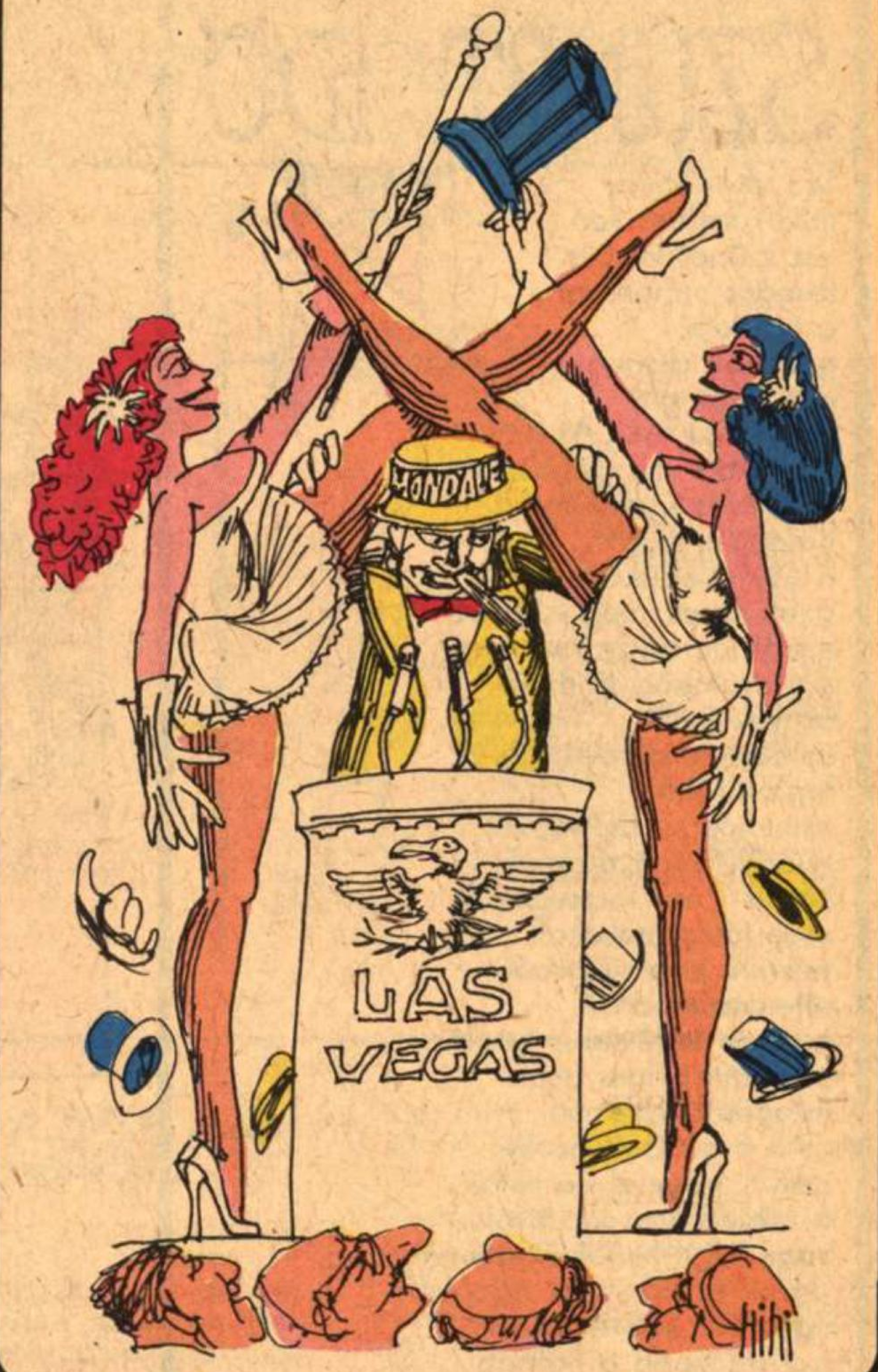
4

Művészi tornán Gyula tehetősebb szülők csemetéivel került össze, minden gyerek balatoni nyaralókról, luxus víkendházakról beszélt. Gyula letörten jön ki az óráról.

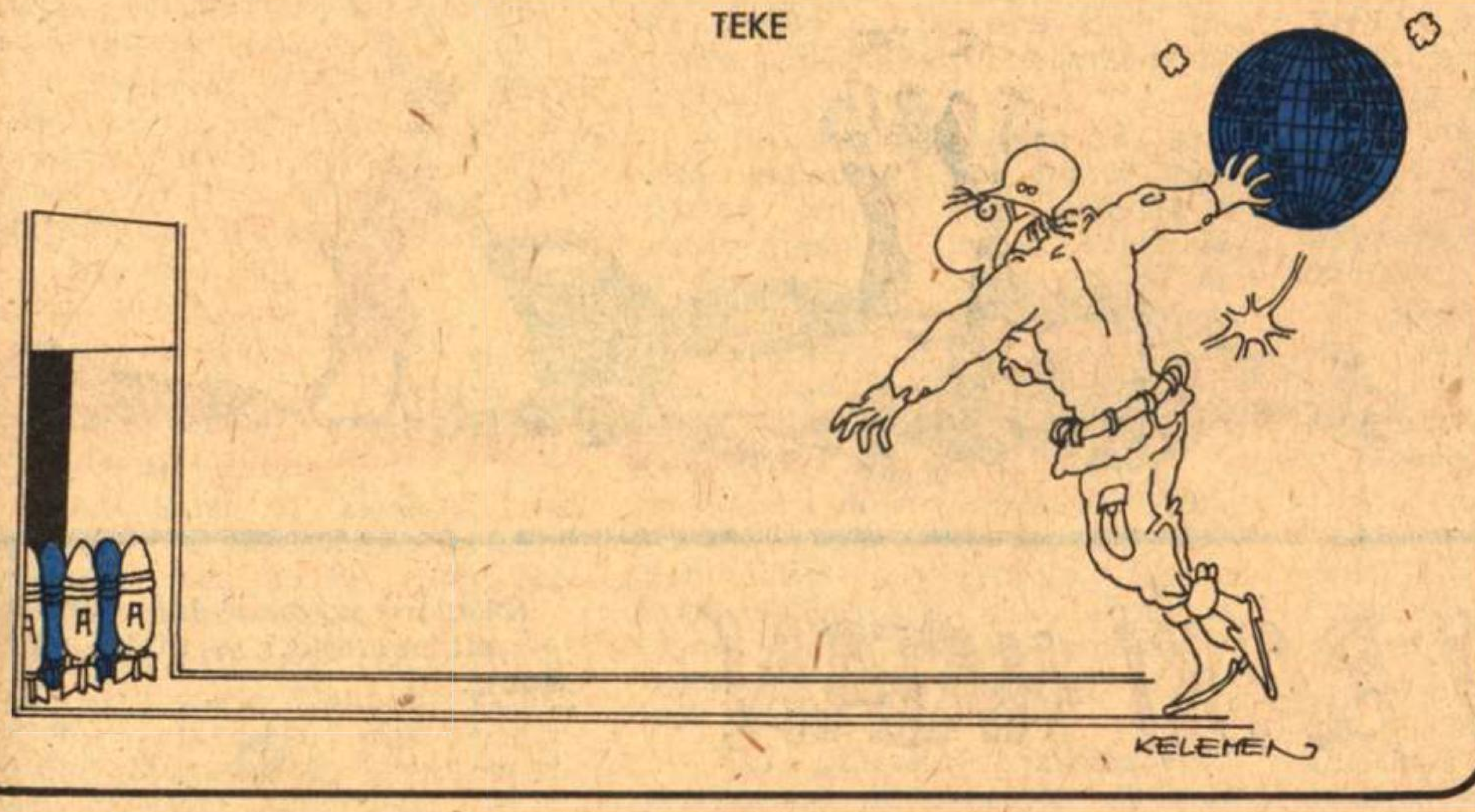
— Apu, vegyünk mi is egy házat a Balatonon! Nem kell, hogy nagy legyen, csak épp dicsekedni lehessen vele.

Moldova György

ELŐVÁLASZTÁSI PILLANATKÉP



TEKE



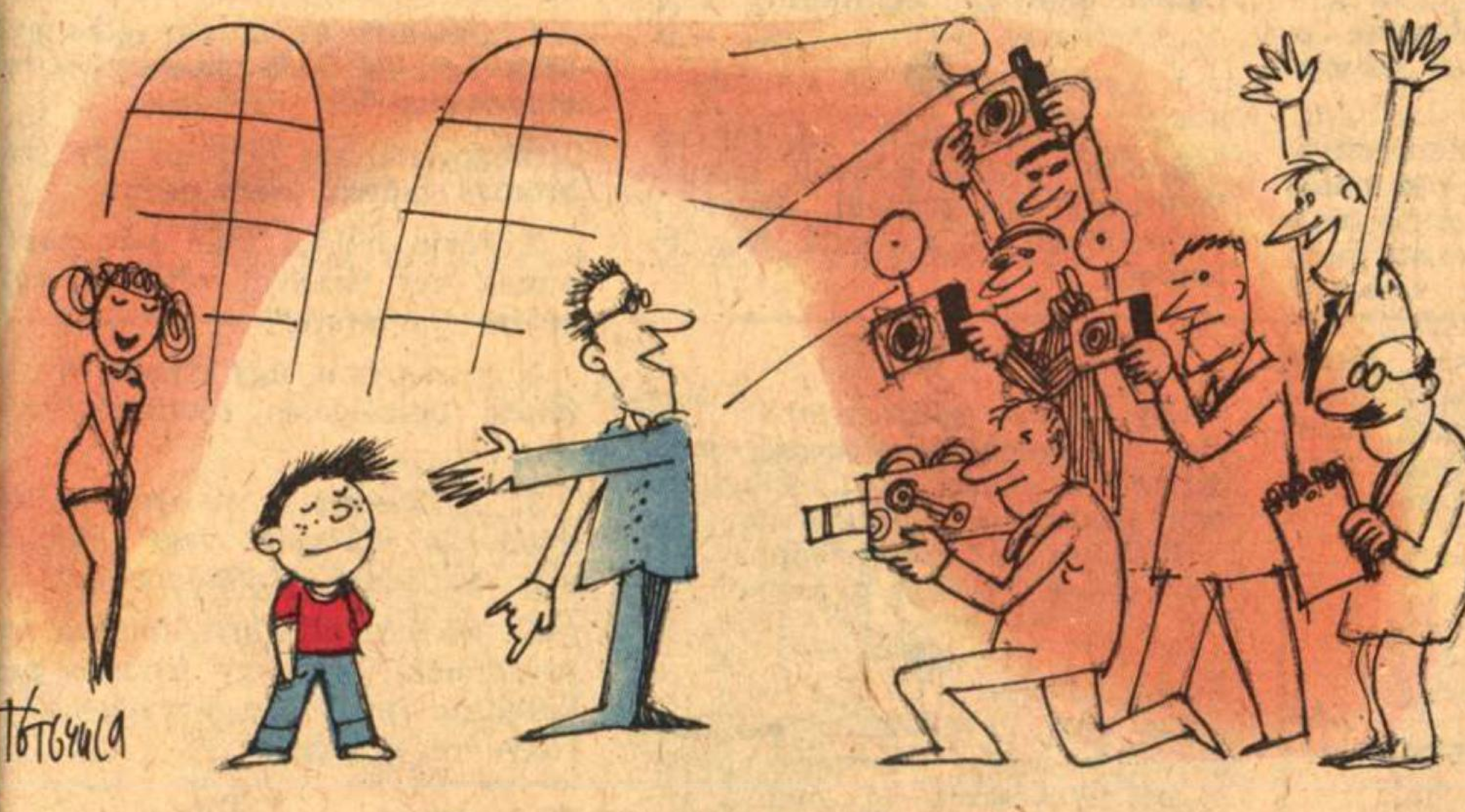


Egy turista kérdezi a falusi embertől:

— Mondja, kérem, miért szól most a harang?

— Az mindig szól, ha valaki a kötelét húzogatja!

MAI CSODAGYEREK



– Kiismeri magát a libanoni helyzetben!

HÓVÉGE



Tűnődés rakétatelepítéskor

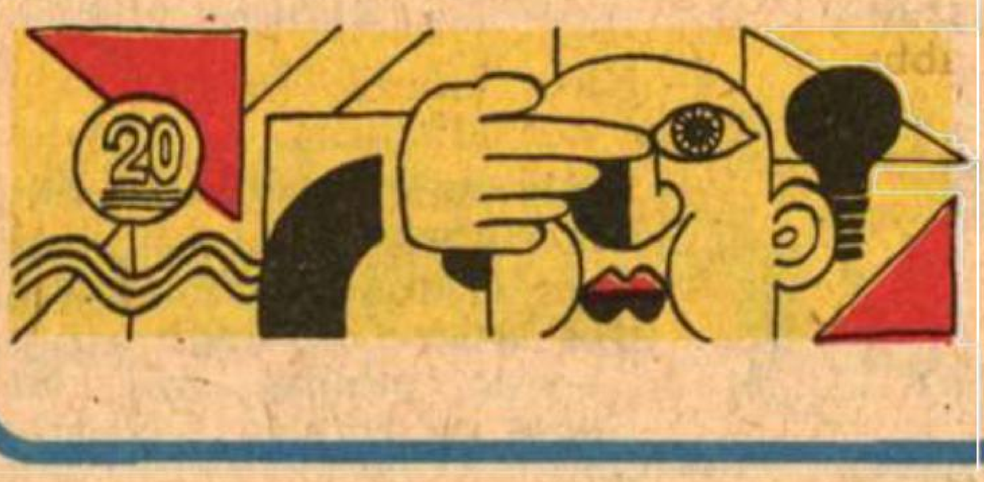
UNOKÁINKAT SEM FOGJUK LÁTNI?

GYŐRE IMRE:

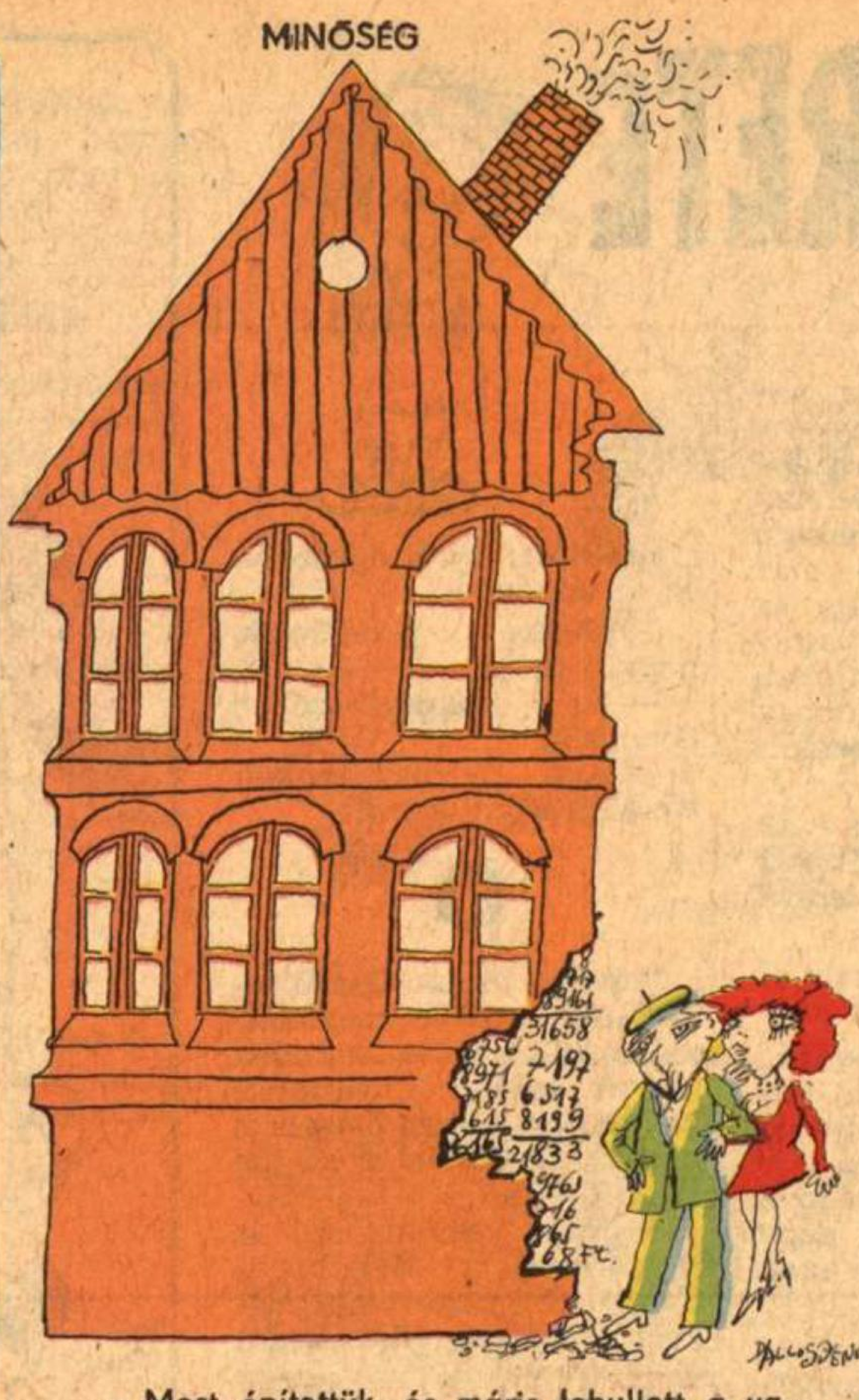
SZÜNET IDŐ



Szünet-időben,
mikor szünet van
két szünet közt is,
levegőt buborékol
a vízcsap
a felhők mannát
hullatnak alá
reggel és este,
anyjukba visszamásznak
a nedves újszülöttek,
halottak napján
a túlsó végükön
gyulladnak meg a gyertyák,
szakállas angyalok
szárnyai pörkölődnek,
árnyék folyik
az asztali lámpák
foglalatából,
rámenős zsebtolvajok
húszfilléreket dugnak
kabát- és farzsebekbe,
sose látott pasasok
néznek ki a tükörből,
ellenkező irányú
gyorsra száll fel a hordár,
az utasok hosszasan
integetnek utána,
ki-ki nyakában hordja
nevét, hogy el ne vétse,
a társadalmi osztályok,
vagy hogy hívják őket manapság,
páros és páratlan napokon
egyaránt szünetelnek,
hasonlóképp a holnap
szabadság miatt zárva.

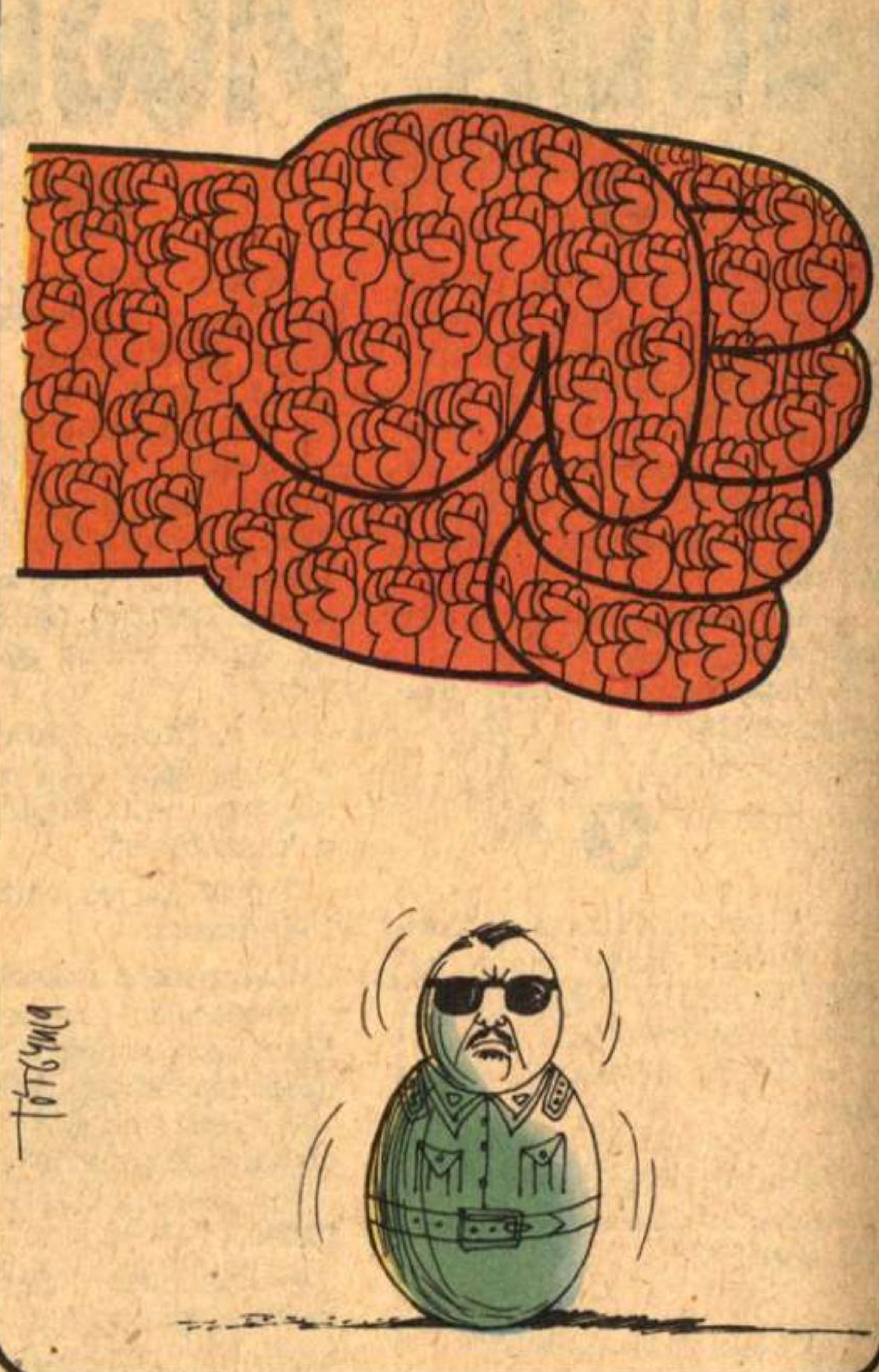


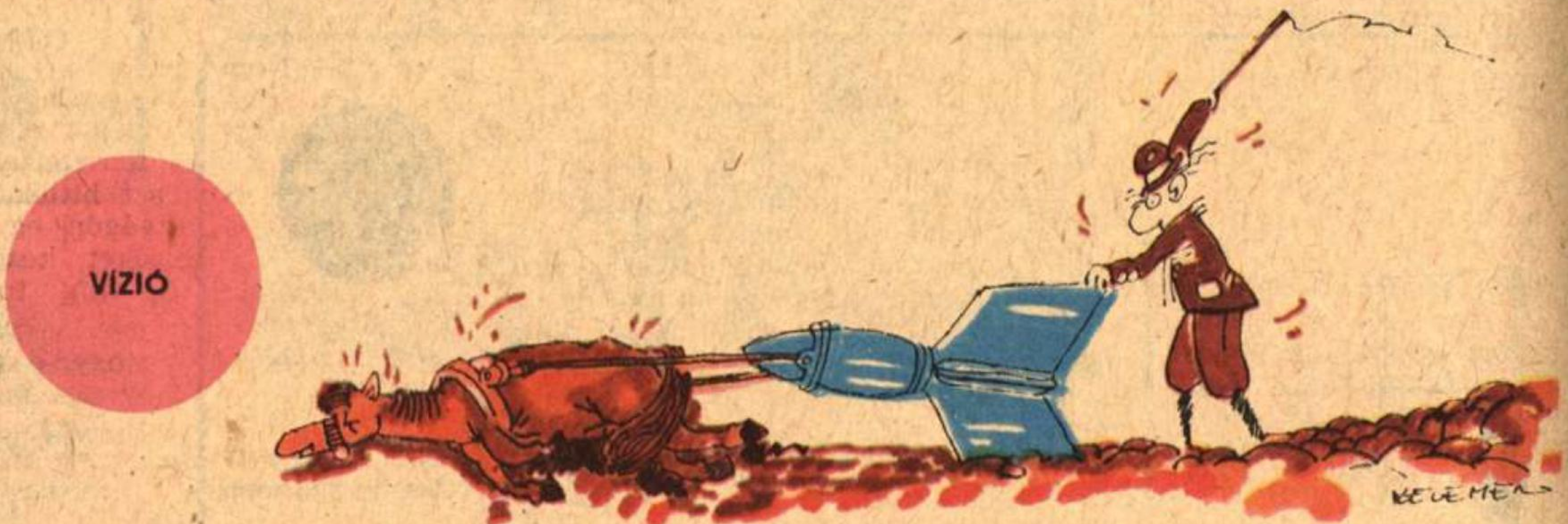
MINŐSÉG



– Most építettük, és máris lehullott a vakolat...

CHILEI KELJFELJANCSI





BAKI BAKI HÁTÁN

Graham Greenről olvasom: „a televízió kamerája elé józserivel *csak egyszer* állt — véletlenül vagy szándékosan éppenséggel Budapesten..."

Józserivel. Rossz-szerivel nem is oly rég láthattuk-hallhattuk ismét a televízió kamerája előtt, amint Róbert Lászlónak nyilatkozik. Nem Budapesten: *Antibesban.*

●

Weöres Sándor versei megjelentek franciául. Az ünnepi esten — olvasom kedvenc reggeli lapomban — „*Lóránd* Gáspár, a kötet egyik fordítója olvasott fel a költő verseiből."

Ki ez a titokzatos Lóránd Gáspár? Nem más, mint az egykori *Gáspár* Loránd, aki lassan negyven éve már *Lorand Gaspar*, idestova 15 éve Apollinaire-díjas francia költő, „mellékállásban" pedig a tuniszi Charles Nicolle kórház sebész-főorvosa. Tehát vagy Gáspár Lóránd, vagy — sőt inkább Lorand Gaspar, ám semmiképp sem Lóránd Gáspár.

Egy Juhász Ferenc költészetével foglalkozó méltatásból: „*Természetesen* e nagy ívű pálya *sem* mentes az apálykorszakoktól, a továbblépés útjait kereső *válságkorszakaszoktól.*"

A válságkorszakasz, nem kétséges, az esztétika egyik újdonatúj kategóriája. Ezt értem. Amit nem értek: miért *természetesen* nem mentes Juhász pályája *sem* az effélétől? Ha jól emlékszem, Petőfinél, Adynál, Babitsnál, József Attilánál, Illyésnél nem adódtak ilyen „válságkorszakaszok". Ettől Juhásznál még adódhatnak, persze. De miért „természetesen"?

●

Rádiómondat-foszlány: „Az utóbbi három évben *felhalmozódott csapadékhiány...*"

Hát igen. Csapadékhiányban már annyira önellátók vagyunk, hogy nemcsak raktározni tudjuk, hanem akár exportálhatnók is.

●

Egy sportrovatból: „A fél válogatottal felérő Honvéd *jogosan favorizálja a bajnoki címet...*"

Gondolom, a második hely ellenében.

●

Egy másik sportrovatból: „Az első tíz percben *helyezését megszégyenítő* ambícióval és stílusban játszott a Nyíregyháza..."

Pirulhat az a tizennegyedik hely, ha jól játszik a csapat!

●

Egy nyílt levélből: „a vállalkozás célja, hogy... örömet, vidámságot *cserkésszen* a szomorú szívekbe".

Szomorú szívekbe belecserkészni — mit mondjak? — úttörő vállalkozás.

●

Végül három mondat egy magyarra fordított krimiből.

1. „*Mielőtt ez a szó elhagyná ajkunkat, le kell mosnunk aromás teával.*"

Megpróbáltam lemosni egy szót aromás teával. Nem ment.

2. „Férje halála után *pár napig* annak két társával *rövid beszélgetést* folytatott."

Nők esetében, úgy látszik, a pár napos beszélgetés rövidnek számít.

3. „A frissen ásott árok szélén *guggolva üldögélt* vagy tizenöt munkás: kínai, *hindu*, maláj."

Ez körülbelül annyi, mintha azt mondanók, hogy egy francia, egy katolikus meg egy norvég ücsörögve heverészett.

Timár György

Ki az abszolút anyagias?

AKI MÁR A SZEXET IS STEXNEK MONDJA

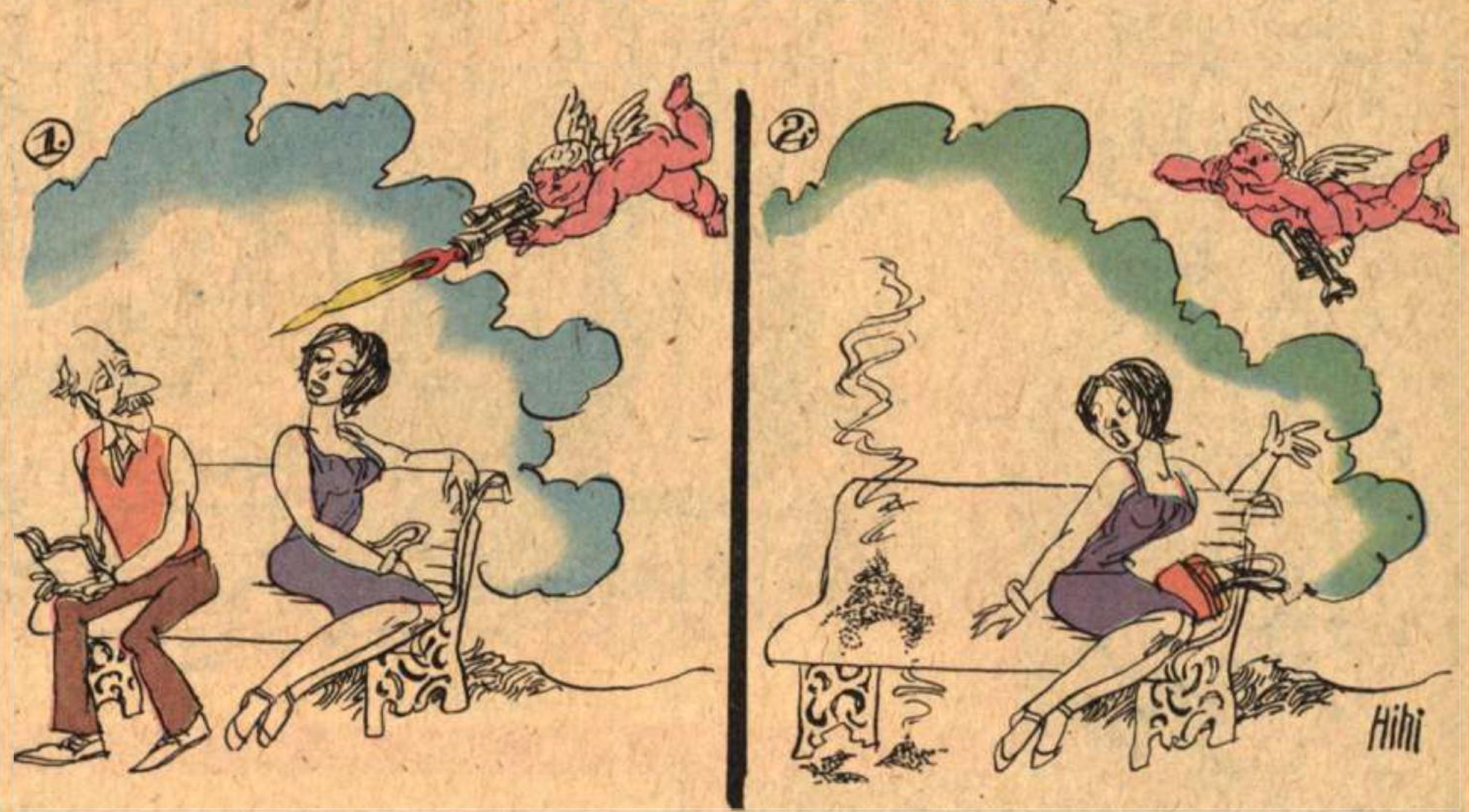
Olimpiai nyelvgyötrő

LESZ LOS ANGELES VAGY NEM LESZ LOS ANGELES?



– Idén még egypárszor Isztambulba kéne vinni a válogatottat, hogy a fiúk pszichikailag megerősödjenek!

ÁMOR – KORSZERŰ FEGYVEREKKEL



A KULTÚRA FÁKLYÁJA

Esőben-sárban zötyögtek kétszázötven kilométert, hogy a „Röhög a vakbelem" című világfrenézis égisze alatt Kurtakiskenden is magasra emeljék a kultúra fáklyáját. Ők hárman, Deliblát, Mucurka és Simicsek.

A Vangelisz Tihamérról elnevezett művelődési ház kapujában azonban sápadt fejjel ólálkodott elibük Vangelisz Tihamér, a művelődési ház igazgatója.

— Egy kis zűr van — heberészte. — Üres a terem.

— Hogyhogy? — ámult el Deliblát, Mucurka és Simicsek. — Meghalt valaki? Van gyászműsorunk is.

— Az lenne a kisebbik baj. Csakhogy a tévé most adja a válogatott meccset. És rögtön utána a Hitchcock jön.

— Reszkess piszok, jön a Hitchcock — mondta Deliblát, akinek örökké a hülyeségen járt az esze. Viszont Mucurka és Simicsek elvibb alapokon nyugodott:

— Úgy értsük, hogy egy árva lélek sem esett be?

— Egy árva lélek speciel beesett. Valami öreg bácsika üldögél a nézőtéren, de a nyavalya strapálja magát az ő kedvéért. Odaadom a pénzeteket, aztán áldja-vigye...

Deliblát, Mucurka és Simicsek gőgösen kihúzta magát, mert lelkesedésük az őrülettel volt határos, méghozzá vízumkényszer nélkül.

— Szó sem lehet róla. Ha akár csak egyetlen szent idióta megtisztelt bennünket a jelenlétével, akkor nekünk kutya kötelességünk, hogy ezt a szent idiótát oktassuk, neveljük, szórakoztassuk és az eufória karjai közé taszítsuk. Vangelisz Tihamér, jobb, ha tőlünk tudod, ez a műsor meg lesz tartva.

Izgatott heherészések közepette kenték képükre a sminket, feldobta őket ez a kihívás. Háromszáz néző között akad ilyen is, olyan is, de egyetlen embert az ujjuk köré csavarni... hohó, az már valami...

— Az „Elcserélt műfogsorral" kezdem — örvendezett Deliblát. — Ide a bökőt, ha Kurtakiskenden valaha is magasabban lobogott a kultúra fáklyája. Vonyítani fog a kisöreg, vonyítani...

Mit ád az ég, a kisöreg nem vonyított. Görbe botjára támasztotta állát és unottan kummogott magában. Deliblát ronggyá izzadva, ütődött aggastyánként ájult vissza a kulisszák mögé.

— Nem értem — zokogta. — Ferdepusztán disztingvált egyetemi tanárok ájultak el a röhögéstől. Rigolyán félreverték a harangokat, mert azt hitték, földrengés támadt. Küszvágón egy ifjú asszony ötösikreket kezdett szülni örömében, és alig tudta abbahagyni...

— Lehet, hogy szomorkodni akar a kisöreg — mondta Mucurka. — Majd elszavalom neki a „Füstbement nagymamát", a szíve is megreped...

Szó, ami szó, nem repedt meg. A kisöreg csak üldögélt és időnként szívott egyet az orrán. Mucurka átlátszó kísértet módjára rángatózott vissza a többiekhez.

— Amikor ezt Fülpösön szavaltam — hörögte —, az egész falu apácának akart menni. Alsógirnyódon rögtön utána el kellett énekelnem a „Jaj cicát", nehogy az egész vonzáskörzet kollektív öngyilkosságot kövessen el. Ez pedig itt... ez pedig itt...

— Ide hallgassatok — mondta Simicsek —, most biztosra megyünk. Eljátsszuk neki a magyar bohózatirodalom leghaladóbb klasszikusát. „Arisztid a nyilvános házban"... Indulás...

De mire a színpadra értek, a kisöreg már ott állt a dobogó előtt.

— Hé, magúk — mondta vontatott és vastag hangon —, ha hozzám szólnak, írják le egy darab papírra, mert süket vagyok, mint az ágyú.

— Dögölj meg! — kiáltotta Deliblát.

— He?

— Haza akarok menni! — zokogott fel Mucurka.

— Szó sincs róla! — üvöltött Simicsek. — Mi vizuális eszközökkel is el tudjuk szórakoztatni a mélyen tisztelt nagyérdeműt.

Pakli kártyát rántott elő a zsebéből, kinyújtotta:

— Húzzon egy lapot!

De a kisöreg akkor már útban volt a kijárat felé. Simicsek leugrott a színpadról és utána rohant.

— Maradjon még!

— He?

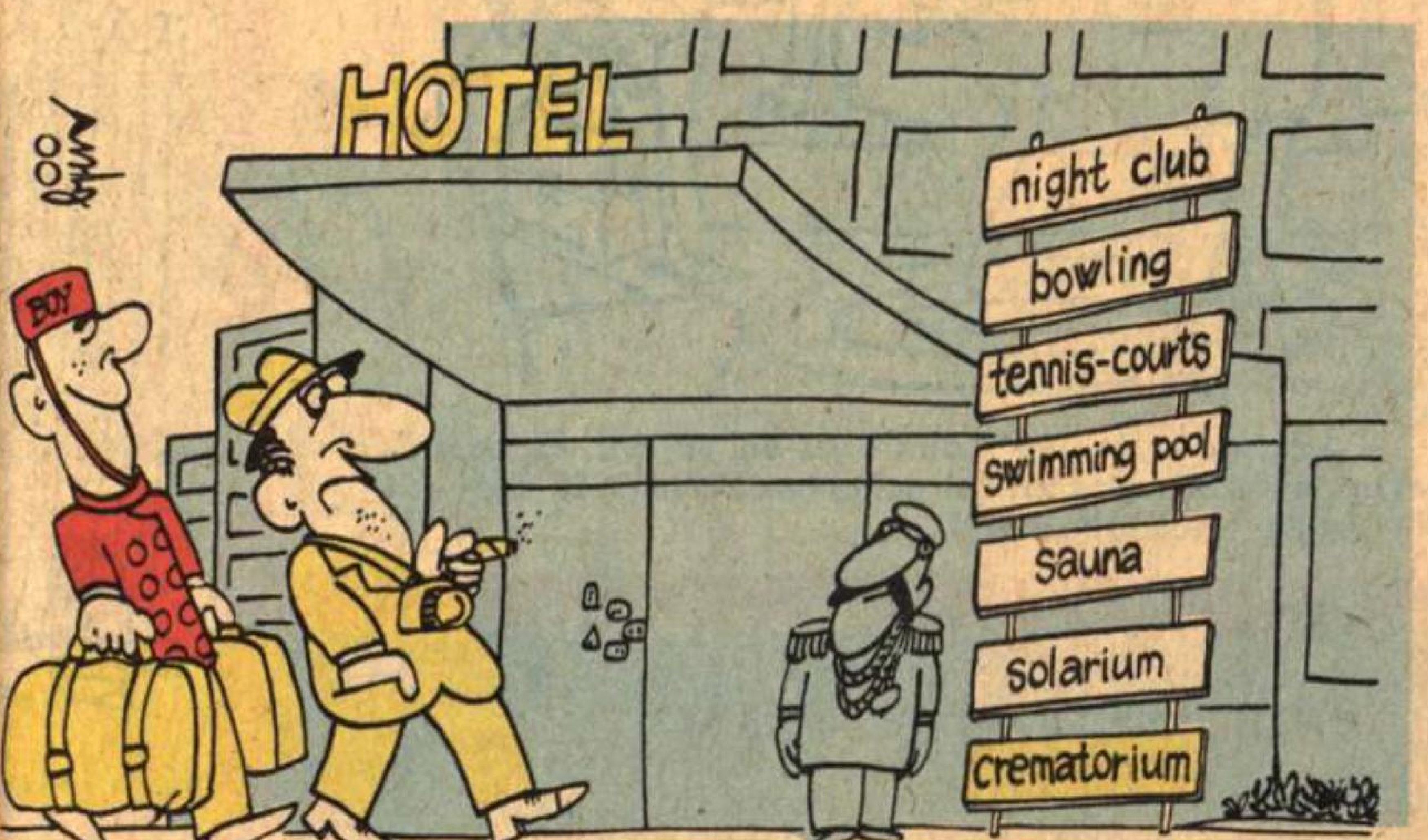
— Maradjon még!!!

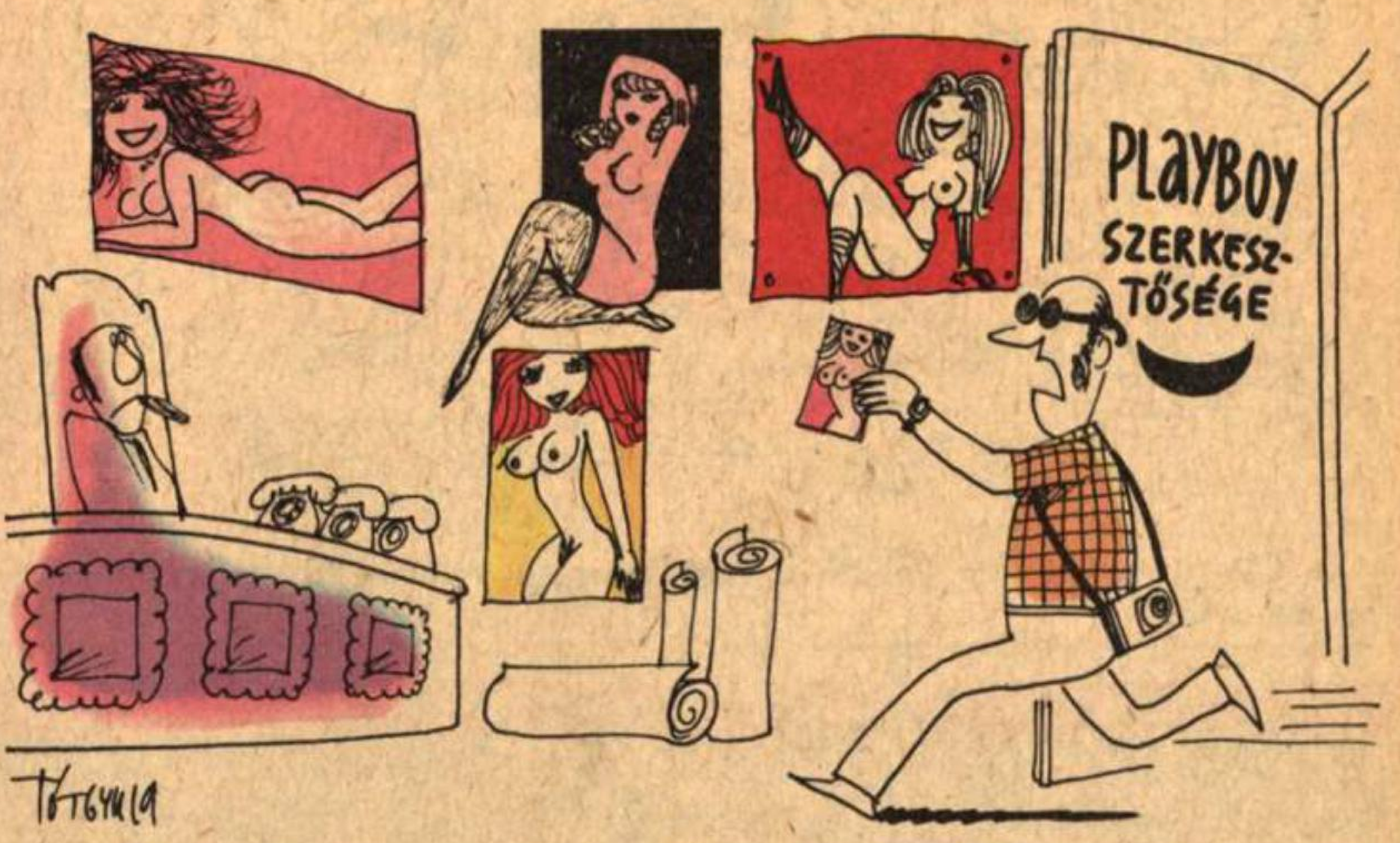
— Mi a nyavalyának? — mondta a kisöreg. — Hiszen már elállt az eső.

Erre aztán beültek a kocsiba és megint zötyögtek kétszázötven kilométert. Ők hárman. Deliblát, Mucurka és Simicsek.

Peterdi Pál

LUXUSSZÁLLODA





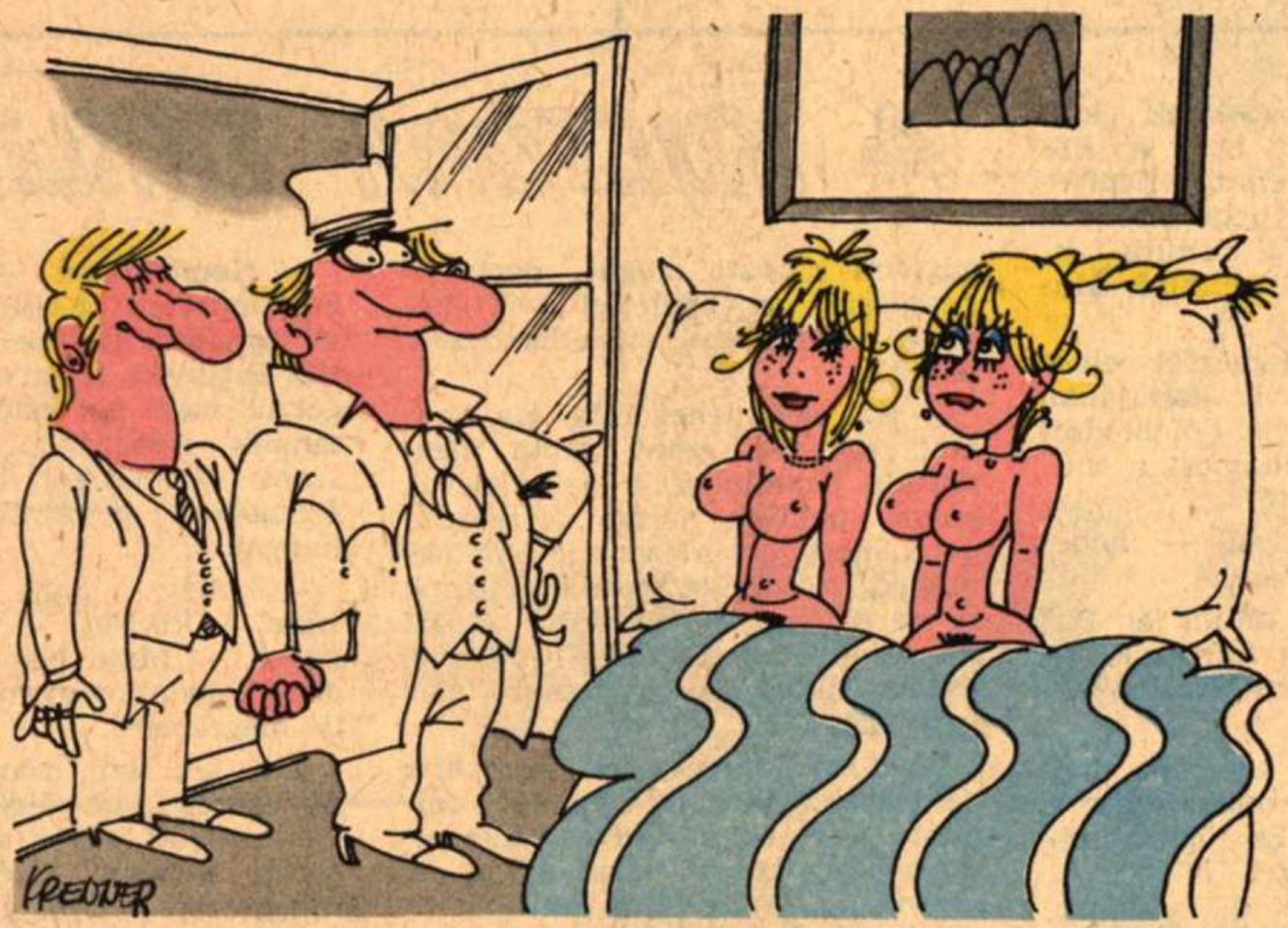
– Főnök, a magyarok lefőztek minket a motorgépipari gyár kártyanaptárával!



NAGY-BRITANNIA



SVÉDORSZÁG



In flagranti

TÖRÖKORSZÁG



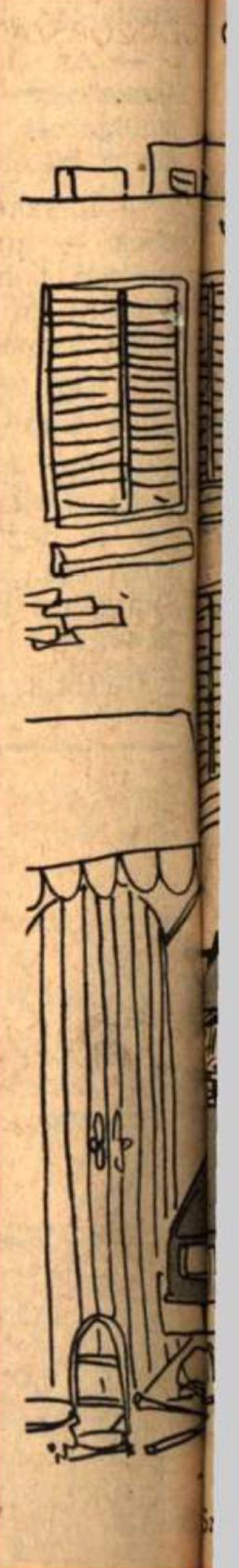
– Azért, mert a nagyapádnak még háreme volt, néha te is porszívózhatnál!

NDK



– Szögezzük le: 1984. április 24-én 16 óra 43 perc 26 másodperckor rajtakaptalak Johannes Schmidt 25 éves nőtlen postai levélkézbesítővel...





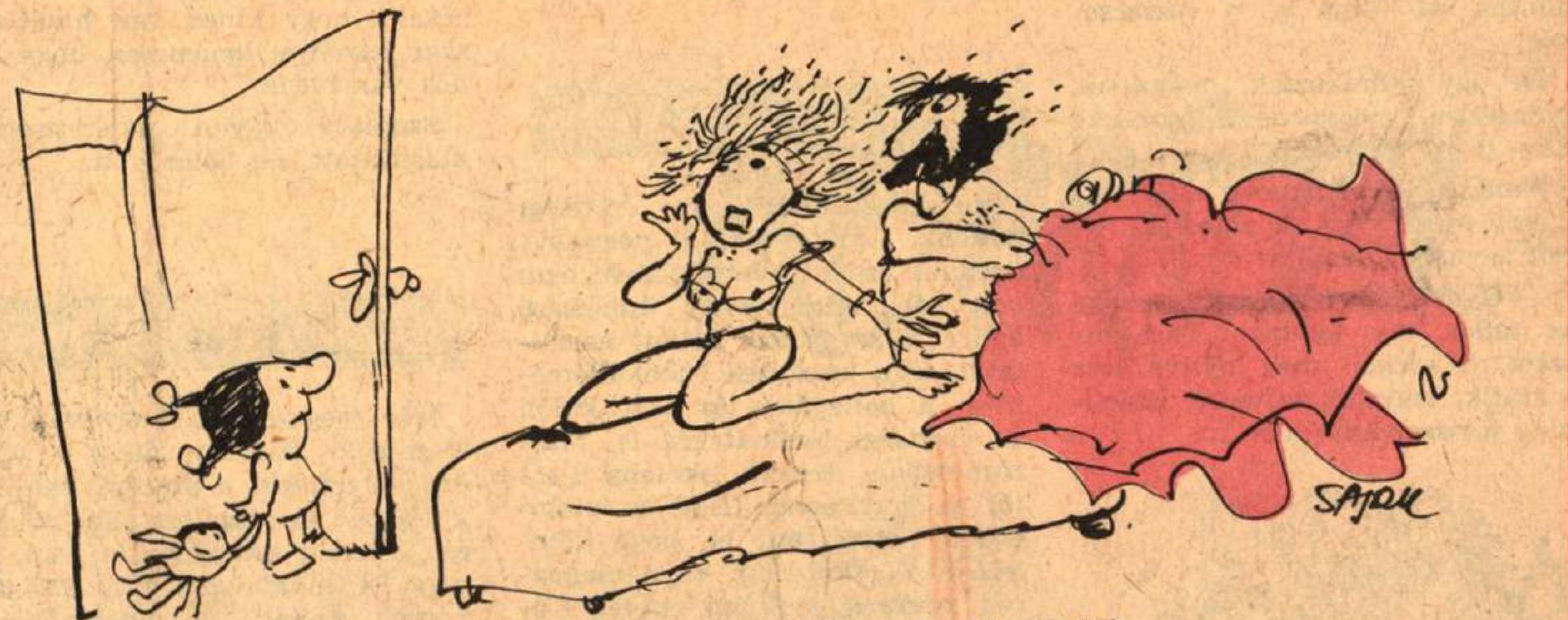
NEMZETKÖZI HUMOR SEREGSZEMLE

SZOVJETUNIÓ



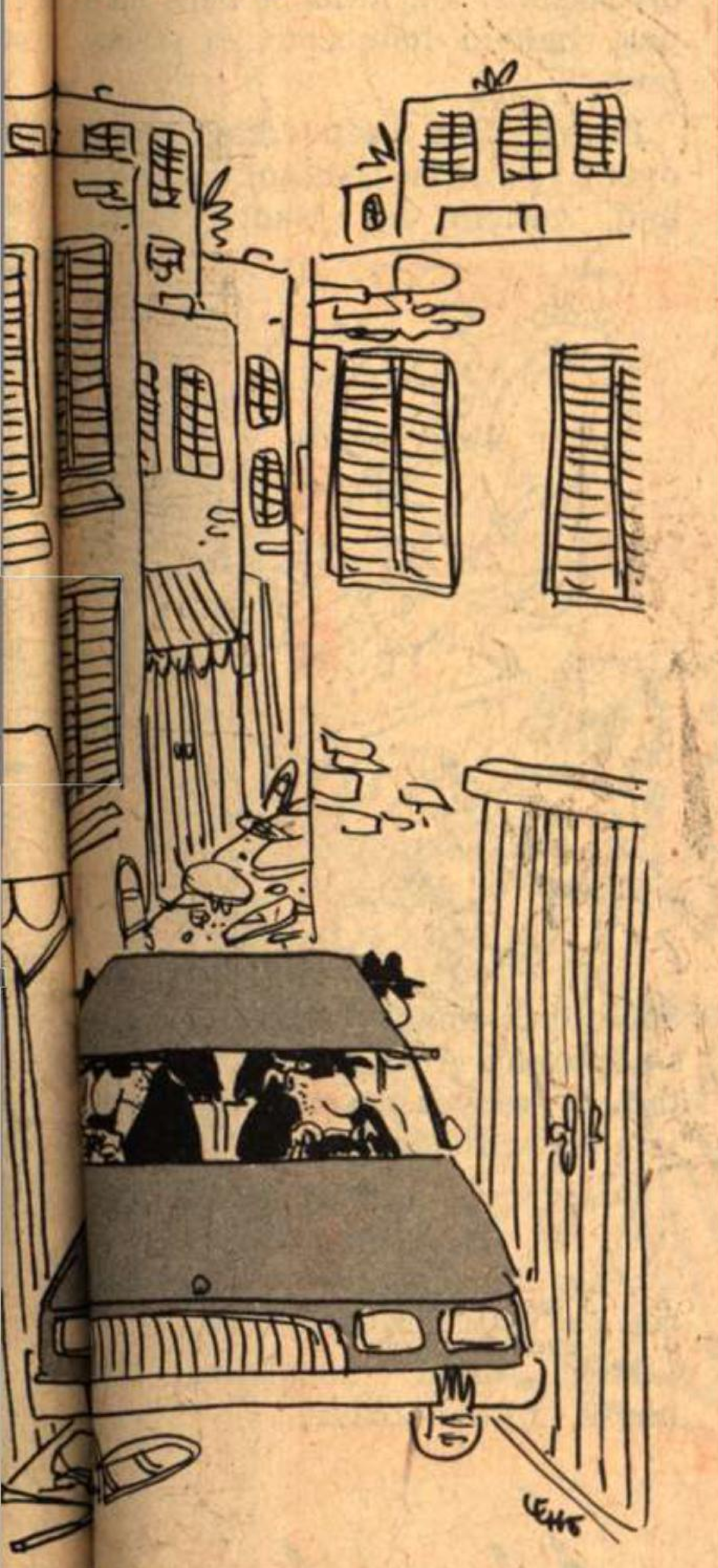
... képlogya! Lehet, hogy a férjem éppen ...et ...lágűrből ...

IRORSZÁG



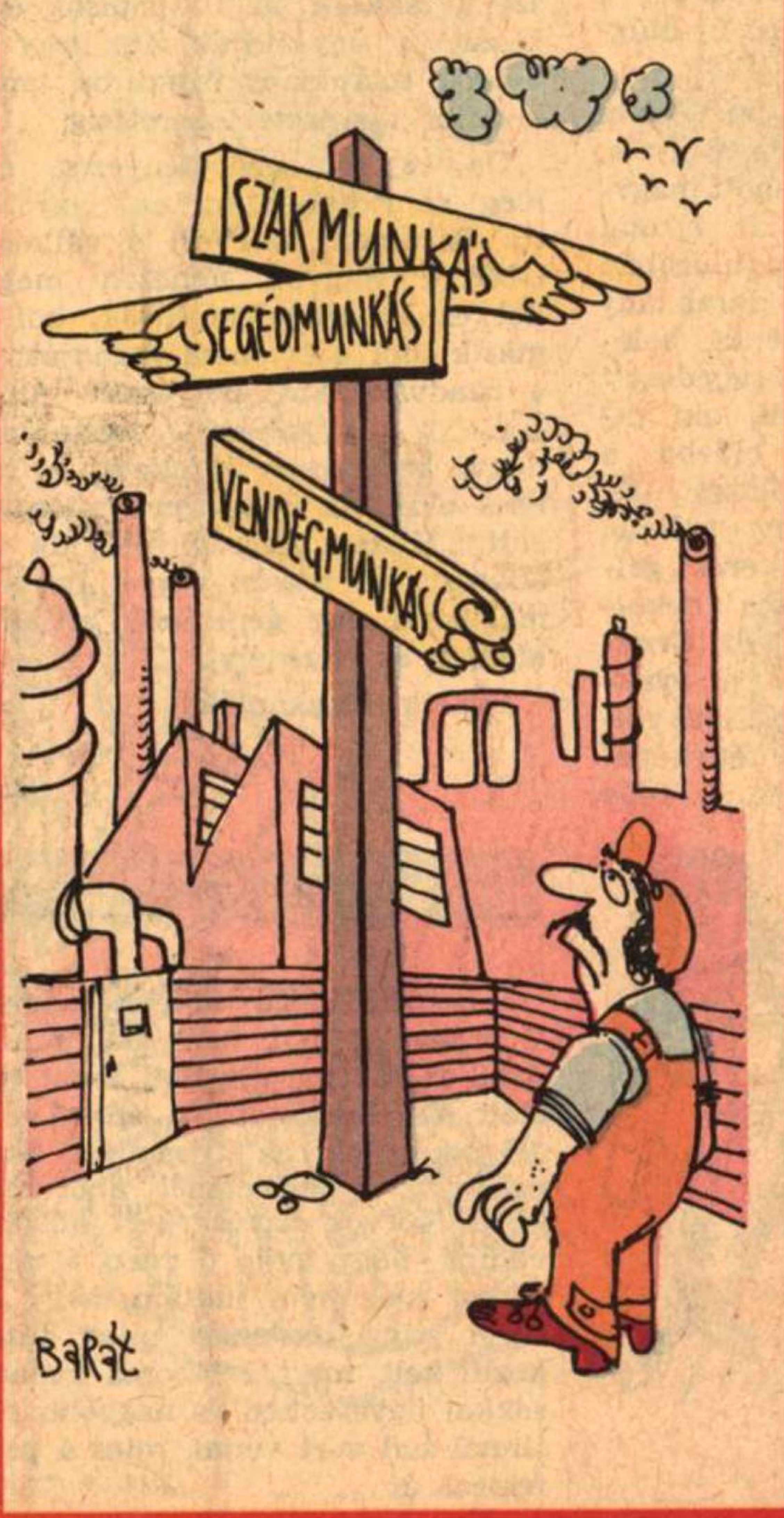
– Hát te nem a pajtásaiddal játszol robbantósdit?

OLASZORSZÁG

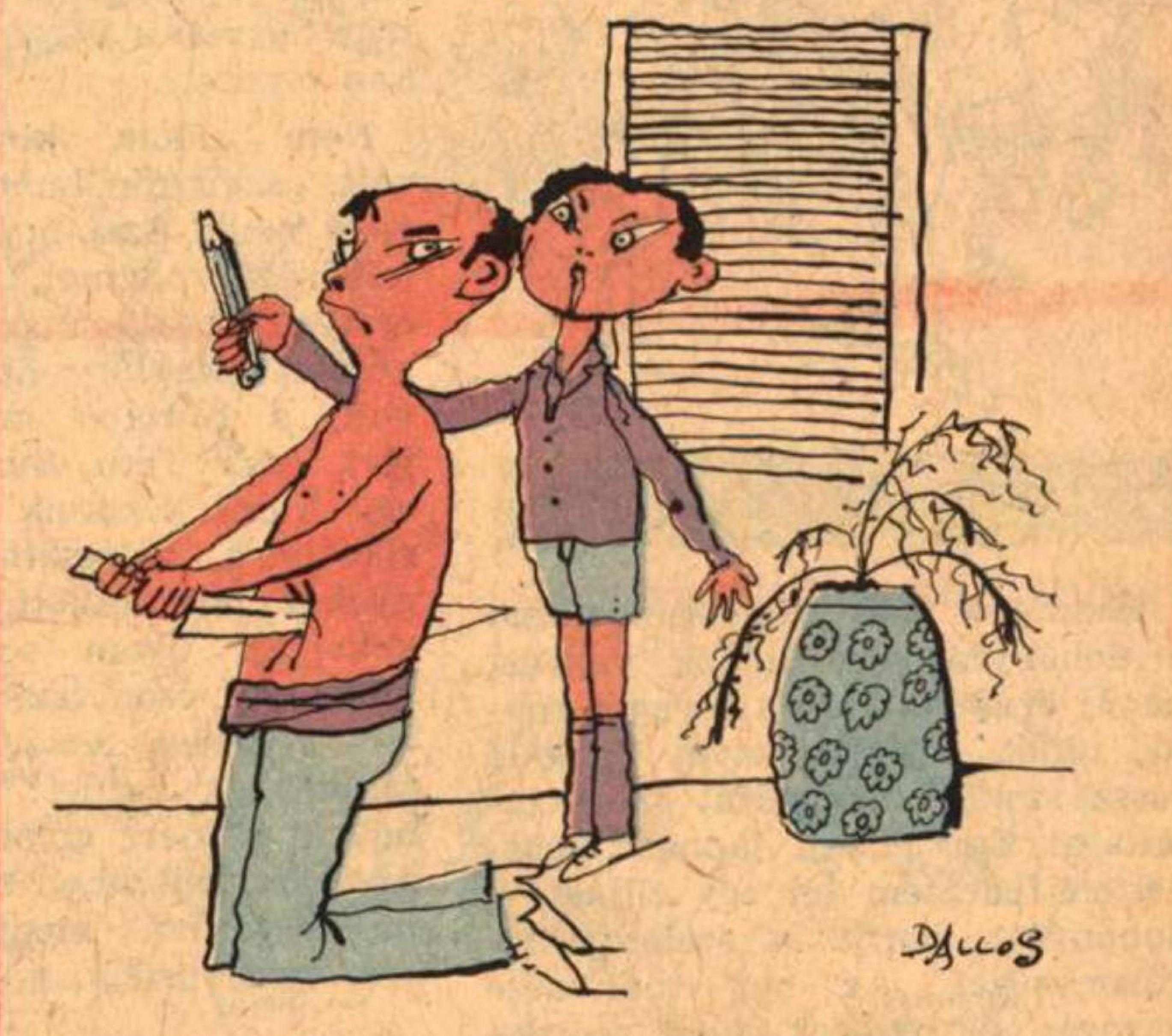


...ziciliai záróra

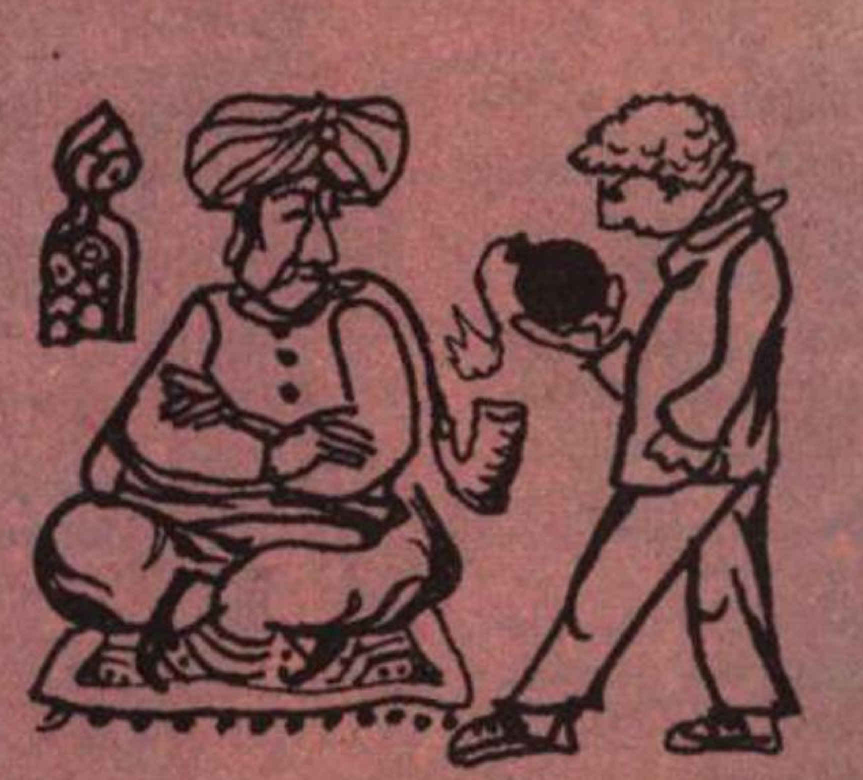
NSZK



JAPÁN



– Papa! Előbb hegyezd ki a ceruzámat!



Csak úgy firkálgatok

ILYEN NAGY SZERELEM

Beteget látogattunk: idős barátnőm eltörte a lábát, otthon feküdt. A férj gondosan ápolta. Vacak idő volt, odakinn hideg szél csapkodta a fákat és zuhogott az eső.

— Szívem, egy félórára leszaladok — mondta a férj.

— Drágám, reggel óta vitatkozunk ezen. Majd megünnepeljük a házassági évfordulónkat, ha meggyógyultam. — És a feleség magyarázón felénk fordult: — Mit szóltok ehhez? Egy csokor virágért akar leszaladni. Hogy ezt nem mulaszthatja el. Hiszen ha megsimogat, ha megcsókol, az, hogy ilyen kedves és drága hozzám, hát nem ezerszer több, mint egy csokor rózsa? A végén még megfázik.

— Édesem, nem vagyok cukorból. Tegyük ünnepélyessé ezt a napot. Még sohasem mulasztottam el.

— Éppen ezért. Úgy tekintem, mintha itt volna az a rózsacsokor.

És így vitatkoztak, makacsul, gyöngéden, negyvenévi házasság után is szerelmesen...

Amikor elbúcsúztunk, a férj kikísért minket az előszobába. Kicsit zavartan mondta:

— Gyerekek, úgy látszik sehogy se tudok ma lejutni... azt hiszem, a sarkon még nyitva lesz a trafik, legyetek szívesek bedobni a totószelvényeimet...



ELLENPRÓBA

Mindig is vad ellensége voltam a dohányzásnak. Boldog vagyok, ha új érvet találok a levegőt rontó, tüdőt, ereket, szívet rongáló rossz szokás ellen. Hát most találtam! Egy orvosi lapban elégedetten fedeztem fel egy cikket: a dohányzás rontja a szellemi tevékenységet. Az agy működése ugyanis sok oxigént kíván, aki dohányzik, oxigénszegénnyé teszi maga körül a levegőt.

— Vagyis, aki dohányzik, ostobább? — érdeklődik kajánul a férjem.

— Úgy tűnik.

— Igen? Hát gondolkozz csak. Lukács Györgynek minden fényképén óriási szivar volt a szájában. Lukács se volt elég okos neked? És Manci néni, a segédházfelügyelőnk, aki félbolond, még sose szívott el egy cigarettát.

— Tökéletesen igazad van, de hol az ellenpróba? Milyen kótyagos volna Manci néni, ha még dohányozna is, és hányszor zseniálisabb lehetett volna Lukács György, ha sohasem gyújt rá?



A BLÚZ

Kezembe került az érettségi tablónk. Amikor én, jó négy évtizeddel ezelőtt érettségiztem, nem volt még szalagavató ünnepség, amire külön ruhát kellett csinálni, nem készültek ruhakölteményeк a ballagásra és még külön az érettségi bankettekre is. Matrózblúzban jártunk iskolába elsőtől az érettségiig. Csak az utolsó évben rendeltetett el, hogy kötelező a Bocskai-blúz, ez a magyaros, zsinóros, hazafias viselet. Kötelező volt, de blúz nem volt, mert a szülők nem tudták a pénzt előteremteni. Egyetlenegy dúsgazdag lány volt az osztályban, Szapláry Ágota, bankigazgató papával, ő már húsvéttől a gyönyörű új blúzban feszített.

Nem tudom, kinek az ötlete volt, osztályfőnöknőnk javasolta-e, vagy maga Szapláry kapott nagylelkűségi rohamot, de az iskolai érettségi tabló Szapláry blúzában készült. Szapláry nagy darab lány volt, a blúzába mindenki belefért, csak Tóth Bucin repedezett egy kicsit. Skolnik Edit, aki picike volt, beleesett a blúzba, a nyakát úgy kellett előhúzni. Én akkortájt olyan sovány voltam, mint egy csontváz, a kerek gallér kivágása estélyiruha dekoltázsnak is beillett. Feledi Erzsinél ki kellett gombolni a nyakkivágást, különben megfulladt volna. Egyszóval ment a fényképezés, gyönyörűek voltunk, a blúz



gyűrődött, zsírosodott. Szapláry vigyázott, hogy ne tépjük, rongáljuk túlságosan a ruhadarabot. Amikor én következtem —, istenem, hiúság asszony a neved —, elővettem a táskámból a gyorsíróversenyen nyert hibátlansági arany- és ezüstjelvényeket, hogy az örökkévalóságnak szánt felvételen azokat is megörökítsük. Iskolánk egyébként híres gyorsíró iskola volt, évtizedek óta mi nyertük meg a Kónyi Manó Örökös Vándordíjat... Szapláry tigrisként ugrott hozzám.

— Nem lyukasztjuk ki a blúzt! Nem szúrunk bele jelvényt!

És megvetően hozzátette:

— Ne hidd, hogy az életben az számít, hogy kinek van hibátlansági jelvénye, hanem az, hogy kinek van blúza.

Szapláry ugyan pótérettségire utasíttatott, de bölcs volt.

ÖTLET

Már megszoktuk, hogy van önkiszolgáló étterem, ahol a vendég helyettesíti a pincért, van önkiszolgáló mosószalon, ahol az ügyfél kezeli a mosógépeket, van, ha nem is hivatalosan, önkiszolgáló kórház, ahol az ápolónőhiány miatt egymást ápolják a betegek és a hozzátartozók hozzák be az ebédet és váltják az ágyneműt. A bútorokat is a vevő szereli össze a lakásán, az új lakások egy részét is úgy adják át, hogy a boldog tulajdonos fejezi be tapétázástól vízvezeték-szerelésig.

De ez új kezdeményezés, ezt még nem hallottam, ez nagyszerű. Barátnőm szervezi a vállalati GMK-t. Nagyon nehezen megy, hol ez az engedély késik, hol a másik, hol ezért nem fogadják el a beadványukat, hol azért. Amikor a csigalassú ügyintézés miatt keservesen kifakadt, a tanács előadója kedvesen rámosolygott. „Hiszen megrövidíthetjük az eljárást, ha hétfőn reggel hoznak magukkal egy gépírónőt, azonnal kiadom az engedélyt."

Hoztak. Megkapták.

VÉRVÉTEL

Házasság előtti kötelező orvosi vizsgálat hol van, hol nincs. Amikor mi harminchat évvel ezelőtt összeházasodtunk, éppen volt. Jelentkeztünk az Újságírók Szanatórium Egyesületénél, ahol maga a főorvos szíveskedett közölni velünk, hogy majd ő veszi a vért. Akkor még nem tudtam, hogy az ilyen nagy tisztesség ellen tiltakozni kell, mert a laboros kislány sokkal ügyesebben és nagyobb rutinnal tud vért venni, mint a professzor úr...

Elsőnek leendő férjem ment be a rendelőbe, nyugodt mosollyal, kit izgat egy vérvétel? Ő a katonaságnál nem kétszer és nem ötször adott vért, még a jutalom üveg sört se vette át érte.

Bement és nem jött vissza. Öt perc, tíz perc, félóra. Végül előkerült halálsápadtan és a nővér szólt utána: Fiatalember, vegye fel a kabátját, mert nagyon átizzadt az inge.

Az történt ugyanis, hogy a zseniális doktor bácsi merőlegesen szúrta be a tűt, ezzel keresztüldöfte a vénát, persze nem jött vér. Kihúzta a tűt, ömlött a vér. Újra szúrt, nem került vér a fecskendőbe. Újra kihúzta, vérzett. Ezzel eljátszott egy darabig.

Leendő férjem elkeseredetten rámnézett:

— Idefigyelj, most az egyszer elveszlek feleségül, de azután nincs több házasság!



ÖREGSÉG

Öregszem. Visszavonhatatlanul. A hajamban ősz szálak. Külön szemüvegem van utcára, tévéhez, olvasáshoz. Az almába nem harapok, hanem hámozom és szeletelem.

És van egy szép irkagyűjteményem. Amerre jártunk a világban, vettem egy iskolai füzetet.

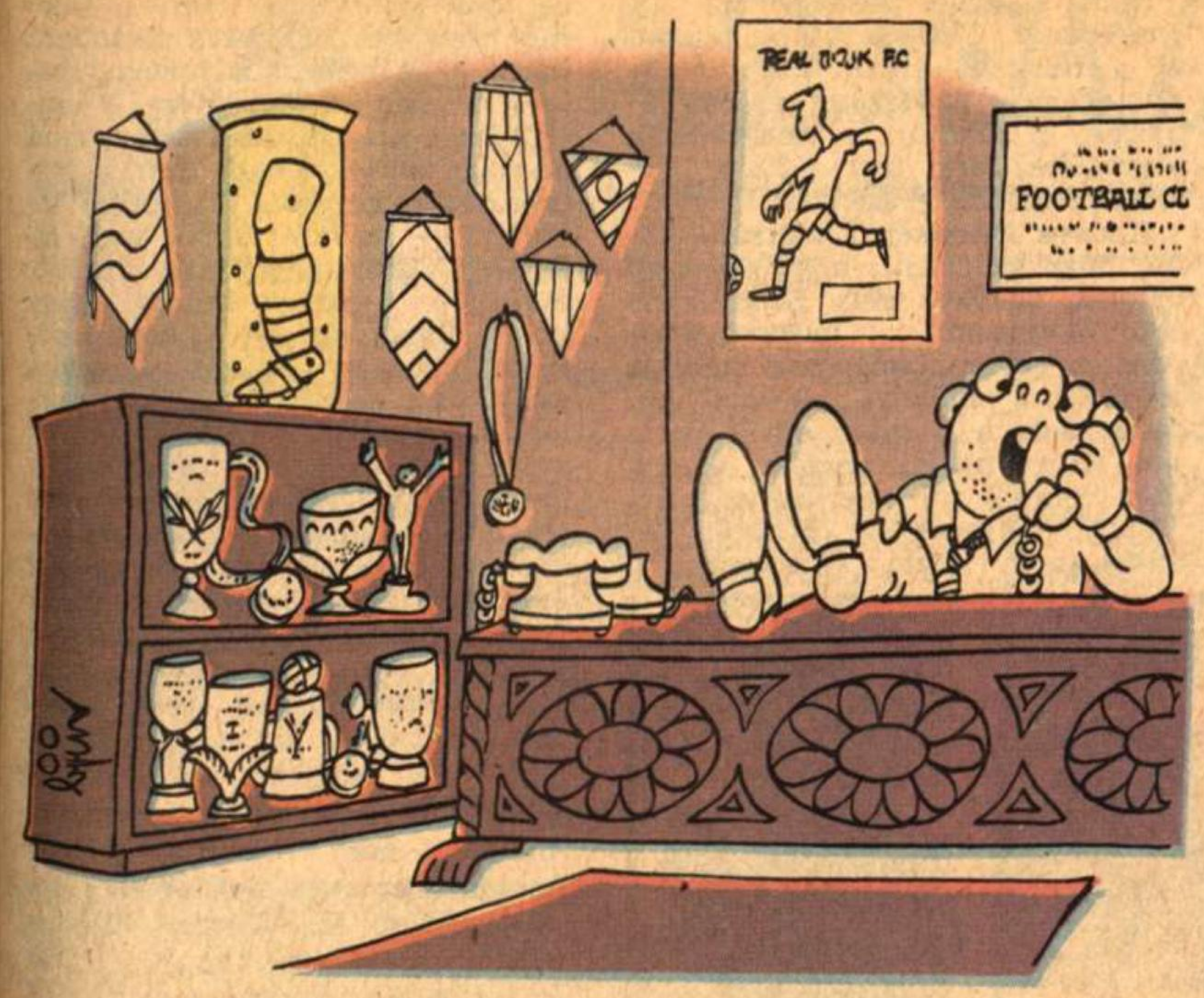


Japánt és angolt, olaszt és oroszt, egyiptomit és kanadait. És kaptam is kedves olvasóktól: koreait, izraelit, törököt.

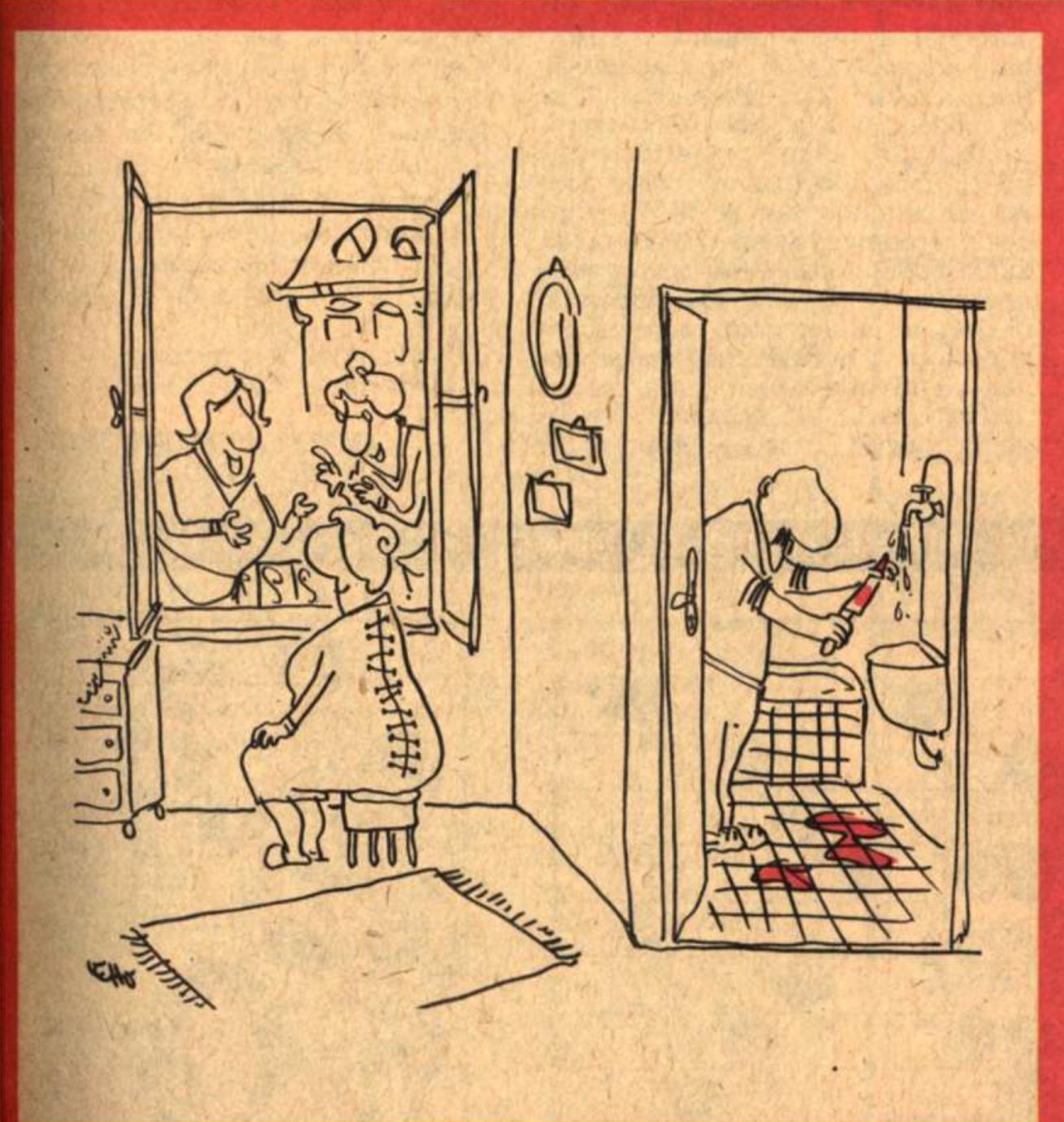
Eddig csak néztem és rakosgattam, és gyönyörködtem bennük. Tegnap az elsőt levettem a polcról és írni kezdtem bele...

Most majd meglátom, több nap-e, mint kolbász?

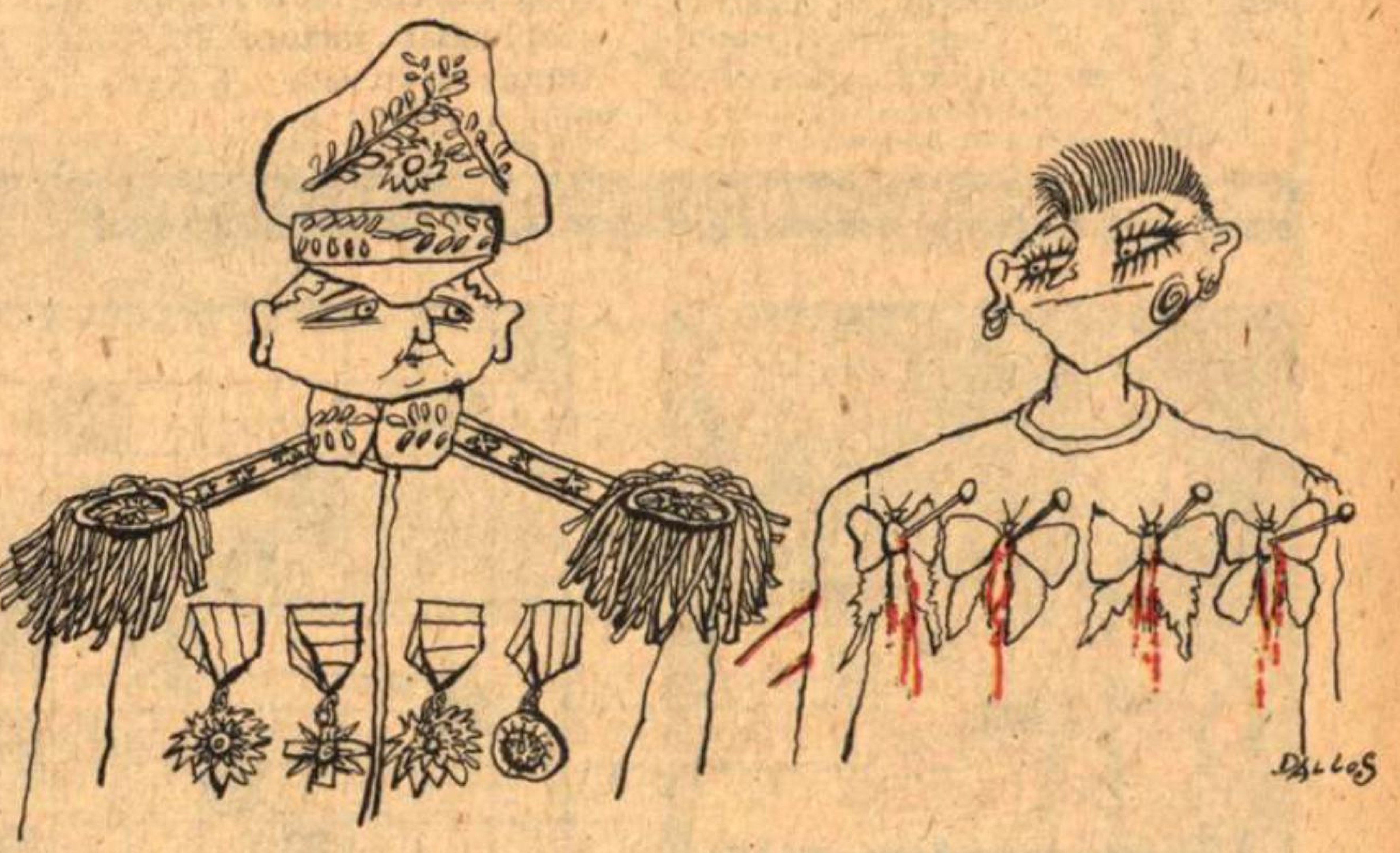
Fehér Klára



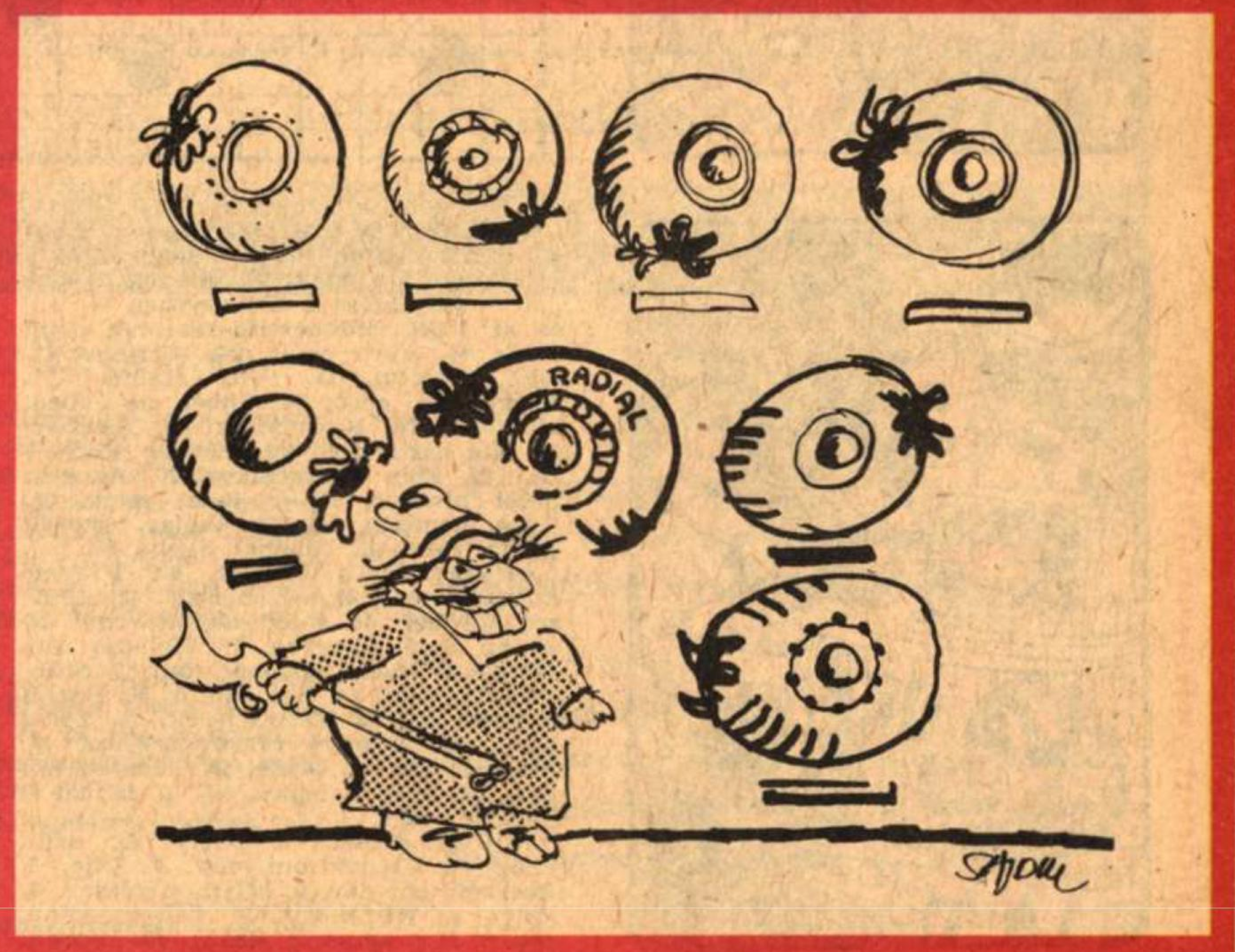




PREPARÁTUM







BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, LEHOCZKI, DALLOS, FÜLÖP, SAJDIK

KORUNK HŐSE

Tisztelt Példakép Központ!

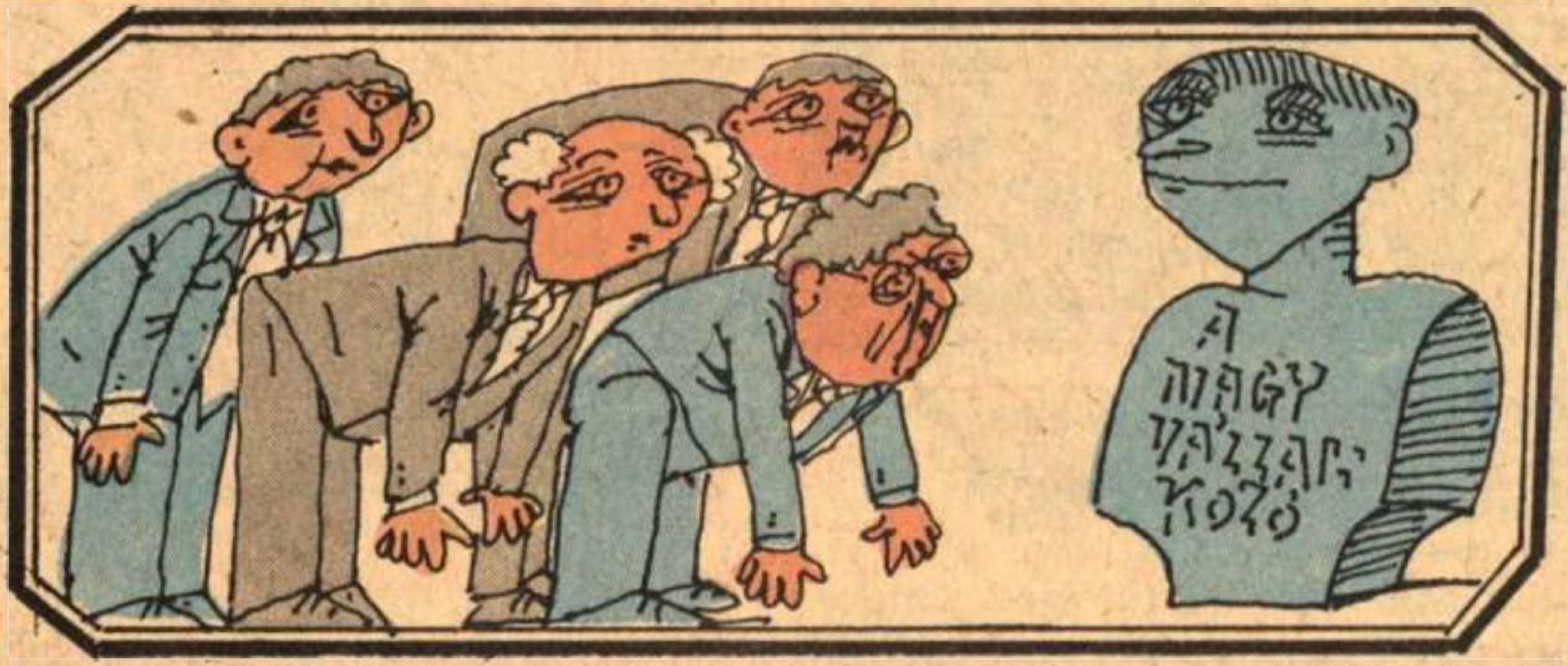
Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8763) azzal a kérdéssel fordulok a T. Elvtársakhoz, hogy engedélyezzék példaképpé nyilvánításomat. Indokaim nyomósak, legalább annyira, mint némely ivóvizet szolgáltató kút sok magyar faluban.

Talán szükségtelen ma már ilyen régi dolgokkal előjönni, de a tisztán látás feltétlenül megkívánja, hogy leszögezzem: régi példaképes családból származom, anyai nagyapámra például egy egész háztömb nézett fel (két méter tíz centi magas volt) egy távoli unokabátyám pedig olyan gyorsan szedte a levegőt, hogy ezt hitelesítették és magyar rekordként tartják nyilván a mai napig.

Tudom, az ősök érdemeiről mi, ma élők, nemigen tehetünk, ezért sietek leszögezni: kérésem nem öncélú, közel harminc éve készülök arra, hogy példakép legyek. Megvallom őszintén, tervem már több ízben majdnem sikerült, de sajnos, az idő mind ez idáig nem engem igazolt. Hogy egy példával is megvilágítsam, mire célzok: amikor idehaza fényes szelek fújtak, elromlott az érzékelő berendezésem és szél ellen próbálkoztam.

Drága elvtársak! Nálam mindig elromlott valami, mégpedig éppen a legrosszabbkor, s ezért is fordulok a T. Centrum Központhoz. Összekuporgatott pénzemen négykerekű, motorral üzemelő járművet vásároltam sajnos éppen akkor, amikor a többi úttörő pajtás még vasat és fémet gyűjtött és ezzel is a békét védte. Tudom, egy kicsit megelőztem a koromat, de ezt akkor sem én, sem a korom nem tudta.

Később idősebb lettem és más időjárási viszonyok között igyekeztem helytállni a hazai példaképek mezsgyéjén. A hatvanas évek közepe felé, nem mondanám, ha nem így lenne, már kezdtem valamit kapiskálni, hogy mi is az az új gazdasági mechanizmus, de amikor egy termelési értekezleten 1964-ben ezt elmondtam, kedves T. Központ, ha hiszik, ha nem, Burkolt Rezümé — ő volt akkor a vállalatunk igazgatója, csakúgy, mint ma — egyenesen a szemembe nevetett és azt mondta: még, hogy piac, meg kereskedni a csöppet sem baráti tőkés országokkal? Még mit nem!



Néhány évvel később, ha jól emlékszem, 1968-at írtunk, éppen ez a Burkolt elvtárs magyarázta el nekem a gazdasági reform lényegét, s amikor az érdekeltség lényegéhez ért, úgy láttam, különösen csillog a szeme.

Kedves Példakép Elvtársak! Ekkor már beláttam, hogy itt szép lehetek, de okos nem. Szorgalmasan dolgoztam, s megtakarított pénzem révén hamarosan egy kis lángossütő műhelyt sikerült berendeznem a Balaton egyik partján. (Hogy melyik partján, az ma már, ennyi idő elmúltával, azt hiszem, lényegtelen.) Burkolt Rezümé nem nézte túlságosan jó szemmel a ténykedésemet, s annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor két évvel később az én bódémtól alig száz méternyire Burkolt fia, menye, veje, ipa, napa és még több távoli rokon heves munkálkodásba kezdett, melynek eredményeként hamarosan kacsalábon forgó létesítmény árnyékolta be az én kis bódémat, melyet a tanács hamarosan le is bontatott, burkolt tájszépészeti okokra hivatkozva.

Úgy látszik, T. Központi Centrum, megint nem értettem meg az idők szavát, de azért a fülemet továbbra is nyitva tartottam, hátha még nekem is tartogat valami szépet az élet. Nem is csalódtam, s a tavalyi év elején, mint annyian mások, én magam is vállalkozásba kezdtem. 32 millió forintért — sajnos többet nem sikerült félretennem az utóbbi években, tetszenek tudni, nagy volt a drágaság — maszek szállodát kezdtem építeni, egyelőre csak húsz szobával a Duna-parton. (Jóval több szobát szerettem volna, ráadásul nem Budán, hanem Pesten, a Kossuth téren, de az ott lévő épületet — műemlék jellege miatt — egyelőre nem lehet lebontani.) Az építkezés jó ütemben folyik, s kedves T. Példakép központ, ha idén nyárra elkészül, szeretném, ha elsők között az elvtársakat láthatnám vendégül — a legszebb lakosztálynak a Korunk Hőse nevet adtam. Remélem, nem utasítják vissza meghívásomat, a költségeket természetesen én állom. Kérésem mindössze annyi, hogyha lehetséges, nyilvánítson engem a T. Központ a Magyar Népköztársaság Örökös Példaképévé. Nem vagyok mai gyerek, s őszintén megmondom, kevésbé bírom már a váltásokat, s szervezetemet igencsak megviselné, ha néhány év múlva kiderülne: hiába építettem fel kezem verejtékével magánpanziómat, mert történelmünk rögös útján már megint új irányba sodorja a szél a példaképeket.

Példaképes tisztelettel
Madárlátta Béla

Föld S. Péter



AZ OLVASÓ OLDALA

JAVASLATOK MÁJUS ELSEJÉRE

Közeledik május elseje, a munka ünnepe. Ezen a napon hagyományosan a munkát ünnepeljük — természetesen pihenéssel, munka nélkül... Van egy javaslatom: mi lenne, ha mi magyarok kivételesen nem lazítással, hanem hasznos tevékenységgel, munkával ünnepelnénk meg ezt a napot. Tudom, nem mindenki lazsál ilyenkor, hiszen sokan felvonulnak, mások meg kirándulnak a családdal, de mindezt többnyire délelőtt teszik. Szabad viszont a délután, amikor is sok mindent lehet csinálni.

Hogy mit? Szépíteni a lakótelepek környékét, segíteni a házmesternek az udvar tisztításában, de lehetne például fásítási műszakot, vagy utca-csinosítási versenyt szervezni.

Jurás Ferenc
Budapest, Mező I. u. 16. 1086

A SZERENCSÉTLEN TÉKA



Ülőgarnitúrát rendeltem a TÉKÁ-nál. Skandináv design, nyugati lakáskultúra, modern formák és mindezt akár OTP-re, forintért — csodálatos dolog ez ebben a bútorínséges időben, a nagy bútoripari rekonstrukció után.

„Szereld magad" garnitúrát kaptam, vagyis a bútor szétszerelt állapotban érkezett meg, ami még nem lett volna nagy baj, de sajnos hiányoztak az összeszereléshez szükséges csavarok. Állítólag volt olyan bútorcsomag is, melyben benne voltak a csavarok, de azokból viszont a menetfúrót, vagy a menetmetszőt felejtették ki.

Telefonáltam a TÉKÁ-nak, hogy cseréljék ki a szállítmányt, igaz, azt elfelejtettem mondani, hogy olyanra, amit össze is lehet szerelni. Ez hiba volt, utólag belátom, az új csomagban ugyanis két baloldali karfa volt, jobboldali egy sem — úgy látszik, valamilyen oknál fogva kétbalkezesnek tartottak.

Ismét felhívtam a TÉKÁ-t, s most már nem felejtettem el hangsúlyozni: olyan csomagot kérnék, amit nem tüzelőnek, hanem bútornak is lehet használni.

Ügyem végül, ha nem is hamar, de megoldódott. Lelki egyensúlyom valamelyest visszanyerve — s talán nem minden tanulság nélkül — azt üzenem a Gyomaendrődi Faipari Szövetkezetnek: nem elég a skandináv licenc megvásárlása — egy kis gondos munka átvétele sem ártott volna.

Koós Ferenc
Budakeszi, Hunor u. 1. 2092

Cikkünk nyomán

JEGY-JÁTÉK

A Ludas Matyi 1984. 13. számában Holop Gyuláné olvasójuk leírta, hogy nem tudtak számára a Puskin moziban elővételben jegyet biztosítani, mert a nyomda nem szállította a jegygarnitúrákat.

Tájékoztatjuk Önöket, hogy 1983. októberéig a Révai Nyomda egri gyáregysége készítette a mozijaink számára a jegyeket, mindenki megelégedésére — pontosan és határidőre. Sajnos, november elején ezt a tevékenységet átadta a Szentkozmadombja községben működő Gépszerv nyomdarészlegének, amely képtelen a vállalt feladat ellátására. Nemcsak, hogy határidőre nem szállít, de legtöbb esetben nem is fűzi össze a jegyeket — további problémákat okozva ezzel mozijainknak.

Több esetben reklamáltunk, sajnos eredménytelenül. A helyzet javítására több budapesti nyomdával tárgyaltunk, de megnyugtató eredményt mindezidáig nem sikerült elérnünk.

Drahos László
műsz. gazd. ig. h.
FŐMO

Dr. Szőke Domokosné
filmforg. főoszt. vez. h.
FŐMO

TÜCSÖK és BOGÁR

„...— Mit nevet, fakutya? — kérdezte Juli szigorúan.
— Hahaha — nevezett ifj. Kovács —, hahaha.
— Én még nem láttam konflislovat nevetni — mondta a lány —, de az olyan lehet, ha röhög, mint maga most.
— Hahaha — nevezett ifj. Kovács —, hahaha.
Most már Julinak is muszáj volt to-

Nevezett ifj. Kovács alighanem a nevetőbajnokságra nevezett!
(A Magyar Ifjúságból ollózta Polgár Béla, szombathelyi olvasónk)

Líbai kezdeményezésre BT-vita

Hozzászólásunk: „Gá!"
(A Szolnok megyei Néplapban találta Szabóné Csatári Zsuzsanna)

— **Befejeződött Veszprémben** szombaton a fizikatanárok országos konferenciája. A háromnapos szemecserén csaknem 500-an vettek részt ismerkedtek a tudományág

Szemet szemért?
(A Népszavában találta Benkovics Sándor, kúnbajai olvasónk)



Minden idők legvonzóbb csőkamrás adagolója!
(Beküldte Petőházi Gábor)

talán sehol nem kapcsol ódik harmonikusabban egymáshoz,

Valóban: ódikot ennél harmonikusabban még nem láttunk kapcsolni!
(A Magyar Nemzetben észlelte Tímár György)

Az volna a legszerencsésebb, ha a pályakezdőknek a munkahelyükhöz közel sikerülne munkát biztosítani. Ez természetesen nem valósítható meg minden esetben. Az azonban kétségtelen tény, hogy a jelenleginél jobban lehetne — és kellene is —

Arra meg már gondolni is merészség lenne, hogy mi volna, ha esetleg magán a munkahelyükön dolgoznának...
(Az ifjúsági vitakörök anyagából nyirta Erdei Edit, leninvárosi olvasónk)

A 752 sz.gyorsvonat az autóbuszba átszállás után Szegedig közlekedik autóbusszal.

Kényelmes gyorsvonat!
(A MÁV egyik körlevelében észlelte Zubor Andrea, nyárlőrinci olvasónk)

VASÚTI JAVASLAT

Az utóbbi 16 évben elég sokat utazom, s amikor a közelmúltban csökkentették a vasúti kedvezményeket, sokan bizakodtunk, hogy kulturáltabb körülmények között utazhatunk majd munkahelyünkre, illetve hétvégén pihenni. Sajnos csalódtunk — a vasúti kocsik épp olyan koszosak és fűtetlenek, mint régen.

Javasolnám, hogy tegyenek árkülönbözetet álló- és ülőhely, fűtött és fűtetlen kocsi, sötét és világos, valamint a piszkos és a tiszta vasúti kocsikba szóló jegyek árai között.

Lehetőleg ne áremeléssel, inkább fordítva!

Balázs Imre
Bucsa, Bocskai u. 33. 5527

FELHÁBORODÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Ilyen erőben nyugodtan dolgozhatna.

— Én néhány centet kértem öntől, nem tanácsot.

200 forintot nyert:

Pintér Lajos, Pécs, Erika u. 7. 7632

Juhász Andrásné, Szerencs, Magyar u. 32. 3900

Karlyk Jánosné, Bp. Hevesi Gy. u. 64. 1156

A nyereményeket postán küldjük el.

Olvasóink javaslata alapján:

DÖBRÖGI-DÍJ '84

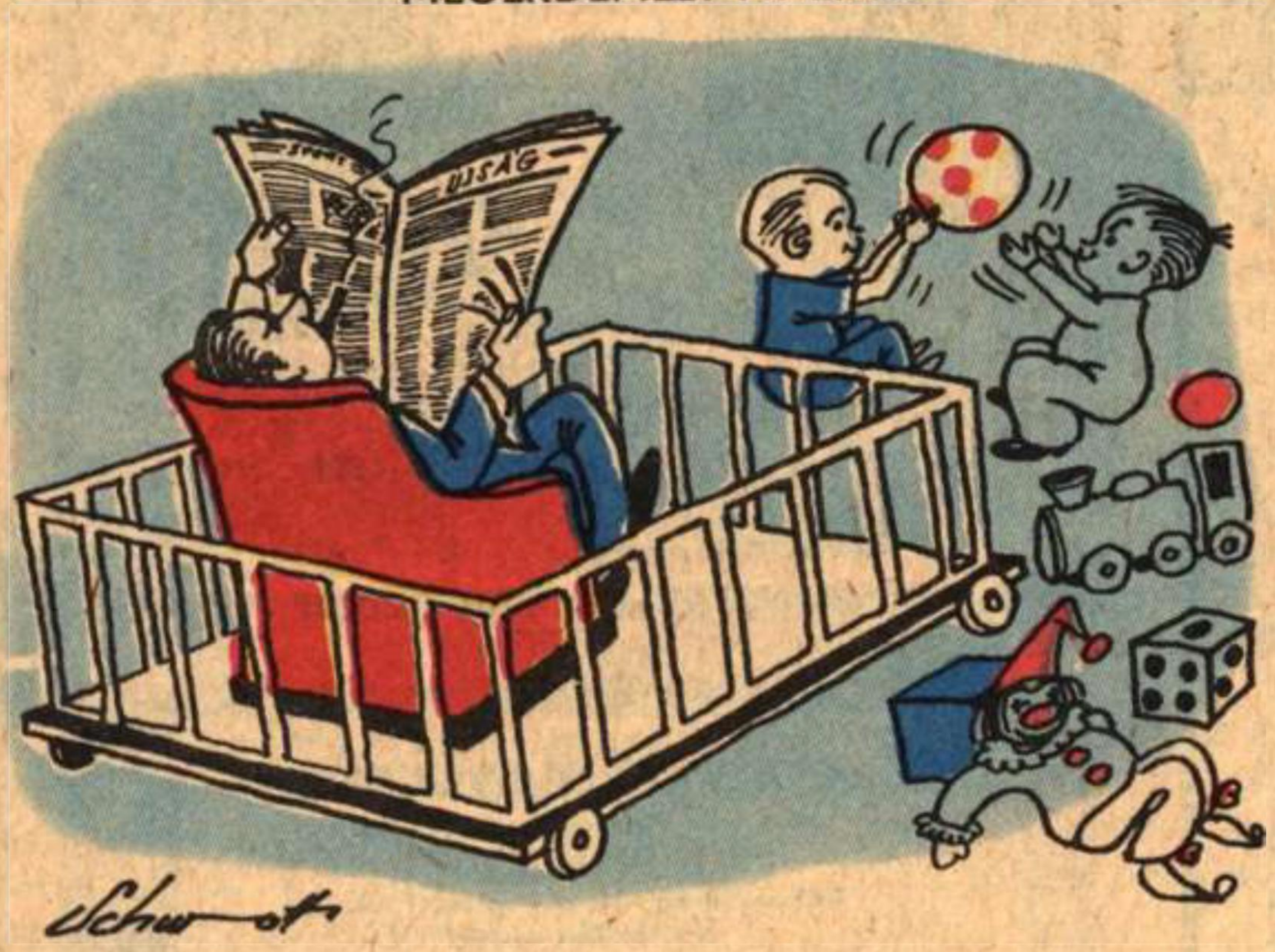
Hagyományainkhoz híven idén is kiosztjuk a Döbrögi-díjat.

Kérjük olvasóinkat, hogy írják meg nekünk, legkésőbb május 3-ig, hogy 1983. májusától napjainkig melyik intézmény, vállalat, magánszemély érdemli meg másokat felbosszantó tevékenységéért ezt a díjat.

A borítékra írják rá: Döbrögi-díj.

A díjazottak névsorát május 17-i számunkban közöljük.

MEGÉRDEMELT PIHENÉS





HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

King-Lung kínai császár megtudta az angol követtől, hogy Európában az orvosoknak minden látogatását megfizetik, mire azt mondta a következőket:

— Én másként járok el. Orvosaim heti állandó fizetést kapnak mindaddig, amíg egészséges vagyok. Betegeskedésem első percétől kezdve azonban beszüntetem mindaddig fizetésüket, amíg egészségem helyre nem áll.

●

Egy mennyasszony kérdezi vőlegényét:

— Értem jönnél-e a tűzbe? Utánam ugranál-e a vízbe?

— Drágám, neked legjobb lenne vagy egy tűzoltóhoz vagy egy úszómesterhez férjhez menni, — feleli a vőlegény.

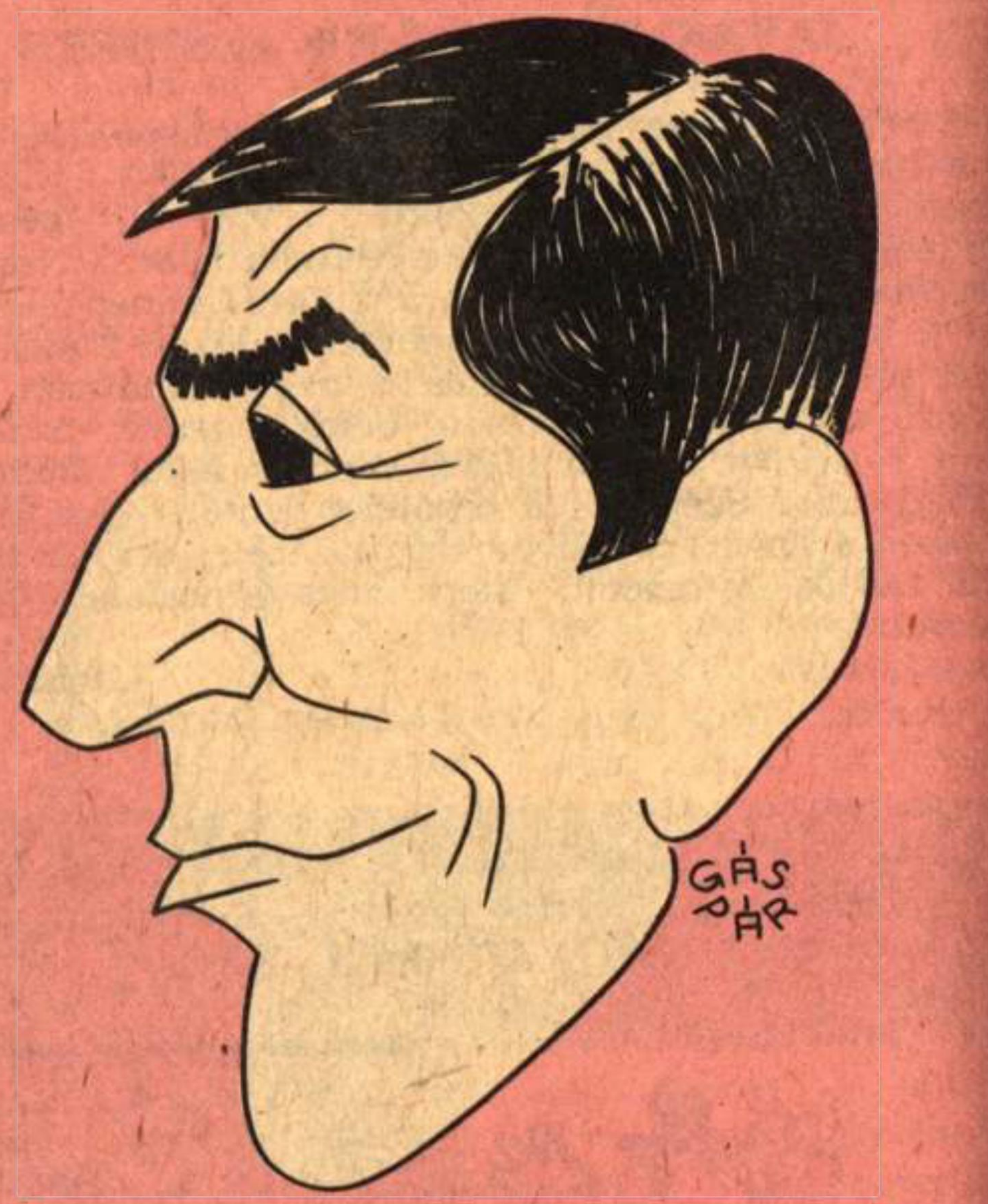
●

Két barát beszélget:

— Leányod halad a zongorázásban?

— Azt hiszem igen, mert eleinte, amikor játszott és énekelt is hozzá, mind a két kutyánk vonított, de most már csak az egyik!

Foglalkozása: antalimre



Április 24-én délután 5 órakor Antal Imre lesz a Gábor Andor Klub vendége a Gutenberg Művelődési Otthonban (Bp. VIII., Kölcsey u. 2.).

Házigazda: Föld S. Péter

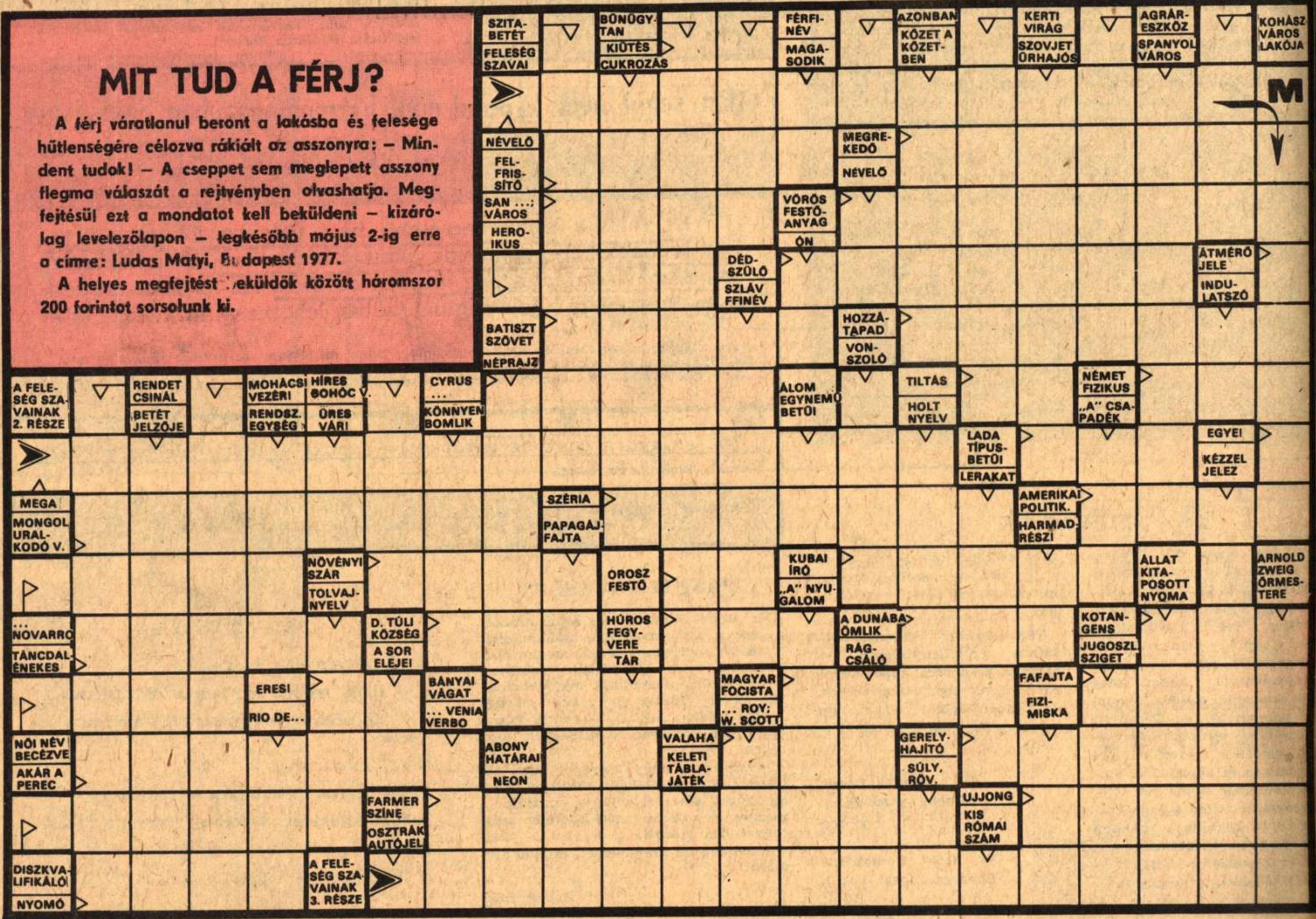
Belépődíj: 25 forint

Jegyek a helyszínen válthatók.

MIT TUD A FÉRJ?

A férj váratlanul beront a lakásba és felesége hűtlenségére célozva rákiált az asszonyra: – Mindent tudok! – A cseppet sem meglepett asszony flegma válaszát a rejtvényben olvashatja. Megfejtésül ezt a mondatot kell beküldeni – kizárólag levelezőlapon – legkésőbb május 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

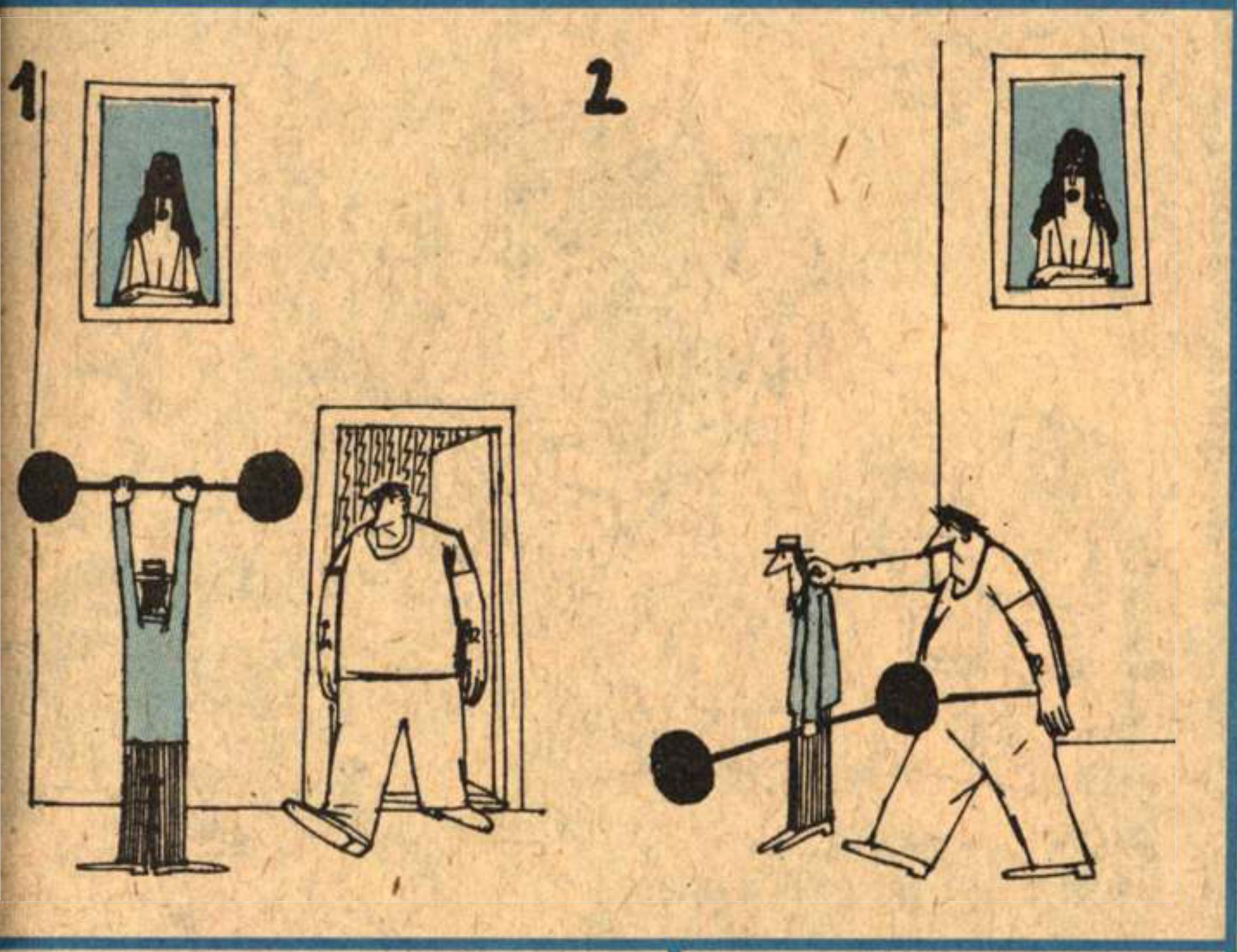
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

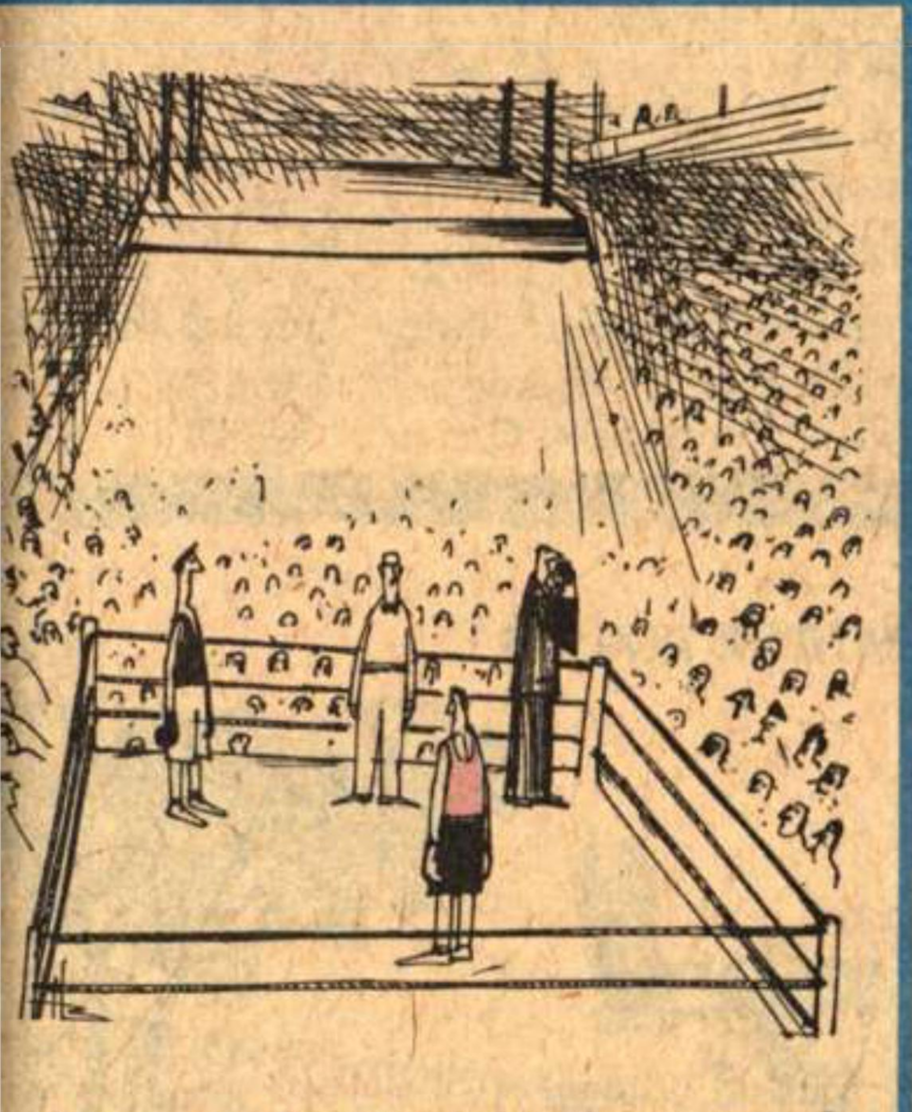


IMPORT HUMOR

SPORTOLJ VELUNK!

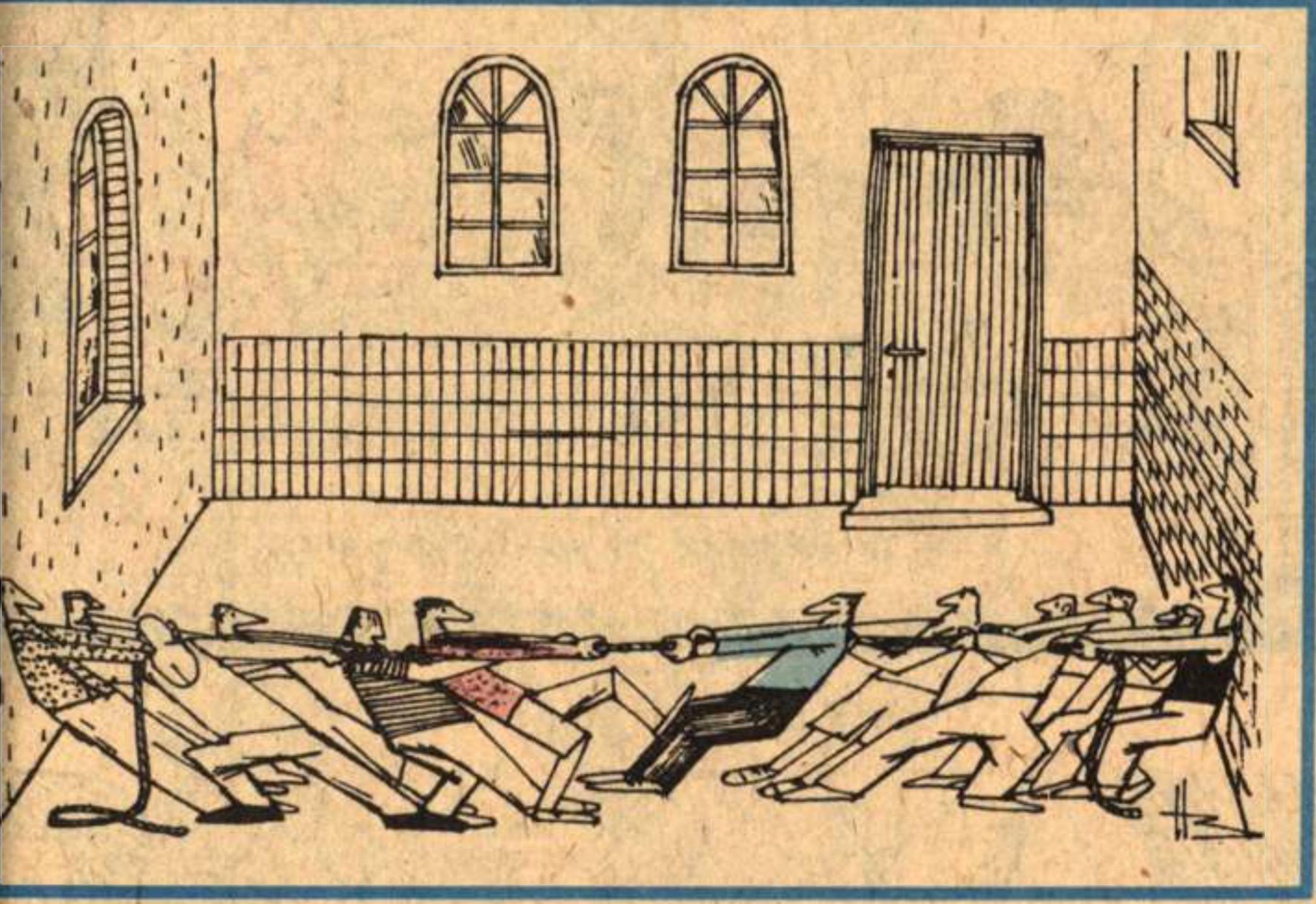
Henry Büttner rajzai a berlini Eulenspiegelből





– Nincs véletlenül valakinél egy gong?





Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
ATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE
rjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 00) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 nzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre — Ft, egy évre 156,— Ft.
szült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
.2308/20-17
lelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
SN 0134—0611
dex: 25 504

TRIBÜN

Elisabeth Soden, a koronglövészet Európa- és világbajnoknője hét év leforgása alatt több mint 50 000 „agyaggalambot" lőtt le edzései során. Amikor megkérdezték, mennyibe került ez a mulatság, megtagadta a választ:

— Egy kollégám múltkoriban bevallotta. Másnap már jött az adóhivatal: honnét volt ennyi pénze?

***A**nna Moffo, a világhírű operaénekesnő mondta saját sporttevékenységéről:*

— Néha pingpongozom a férjemmel. De csak azért, hogy neki is legyen sikerélménye.

Norbert Nigburt, az NSZK volt válogatott kapusát megkérdezték: ki volt pályafutása során a legveszélyesebb csatár?

— Gerd Müller — mondta habozás nélkül. — Az egy fél gólhelyzetből két gólt lőtt.

***W**illi Holdorf, a nyugatnémetek egykori olimpiai bajnoka, a már aktív korában is feltűnően kopasz tízpróbázó beült a borbélyhoz.*

— Egy hajvágást kérek — mondta.

— Miből? — kérdezte a mester.

Alwin Schockemöhle, a világhírű versenylovas mondta:

— Két célom volt az életben. Hogy harmincéves koromra milliomos legyek és, hogy negyvenéves koromban visszavonuljak. A második sikerült.

(p. p.)



Hallottam, hogy anyósod veszélyes beteg.

— Betegnek, ... beteg. Veszélyes csak akkor, ha egészséges.

Egy szálloda díszes tábláján ez állott:

„Itt franciául, angolul, németül és olaszul beszélnek."

A szállodában megszállott egy világjáró utas, s noha beszélte az említett nyelveket, senkivel sem tudta magát megértetni.

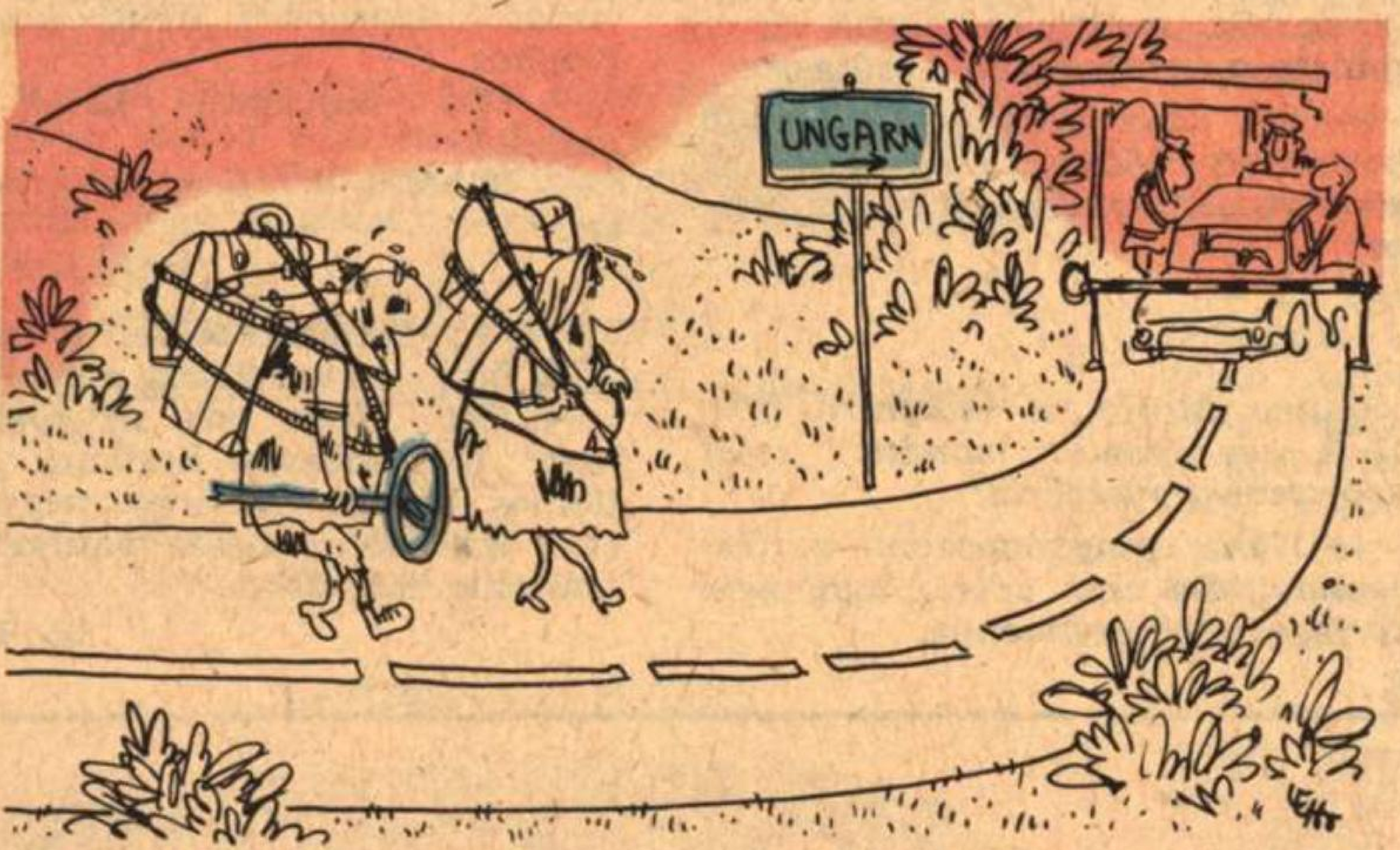
Végre egy szótár segítségével megkérdezte:

— Hát ki beszéli itt a táblán jelzett nyelveket?

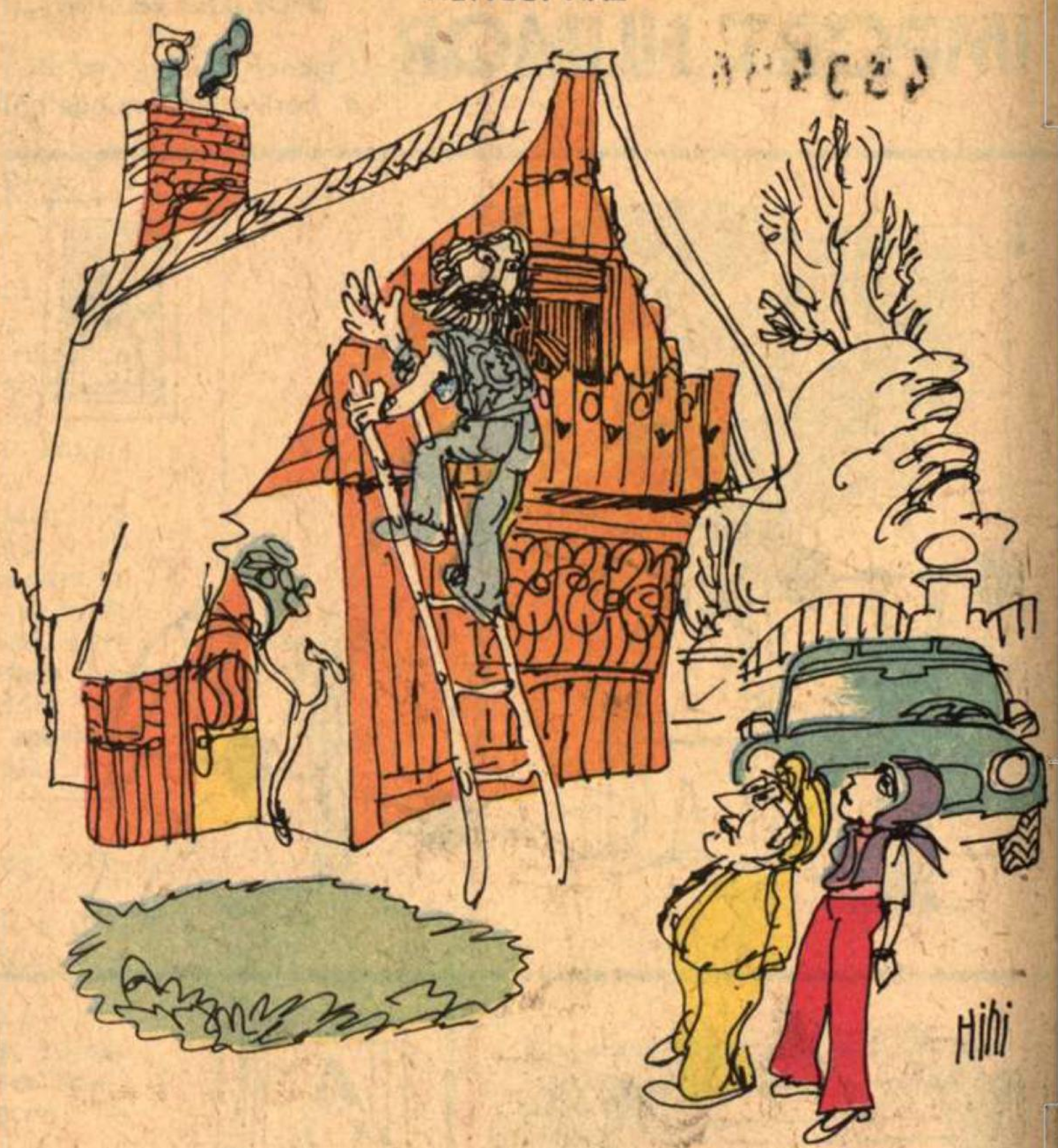
— A vendégek!

Tavaszi témák

IGAZI TÚRISTAÚT

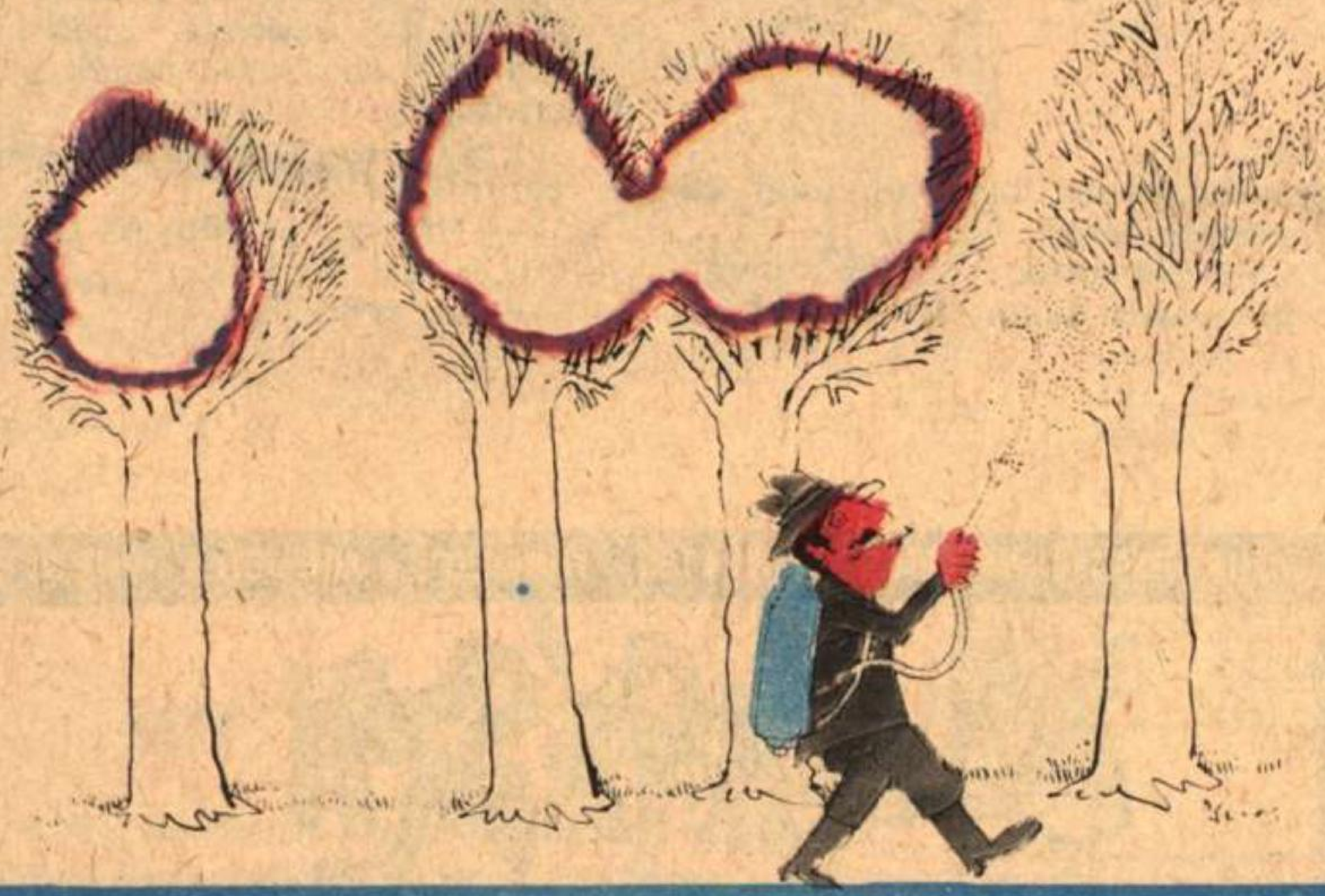


HÉTVÉGI HÁZ



– Maguké ez a ház? Honnan tudtuk volna, hogy már csütörtökön kijönnek...

ERŐS PERMETLÉ



TŰZGYÚJTÁSI TILALOM



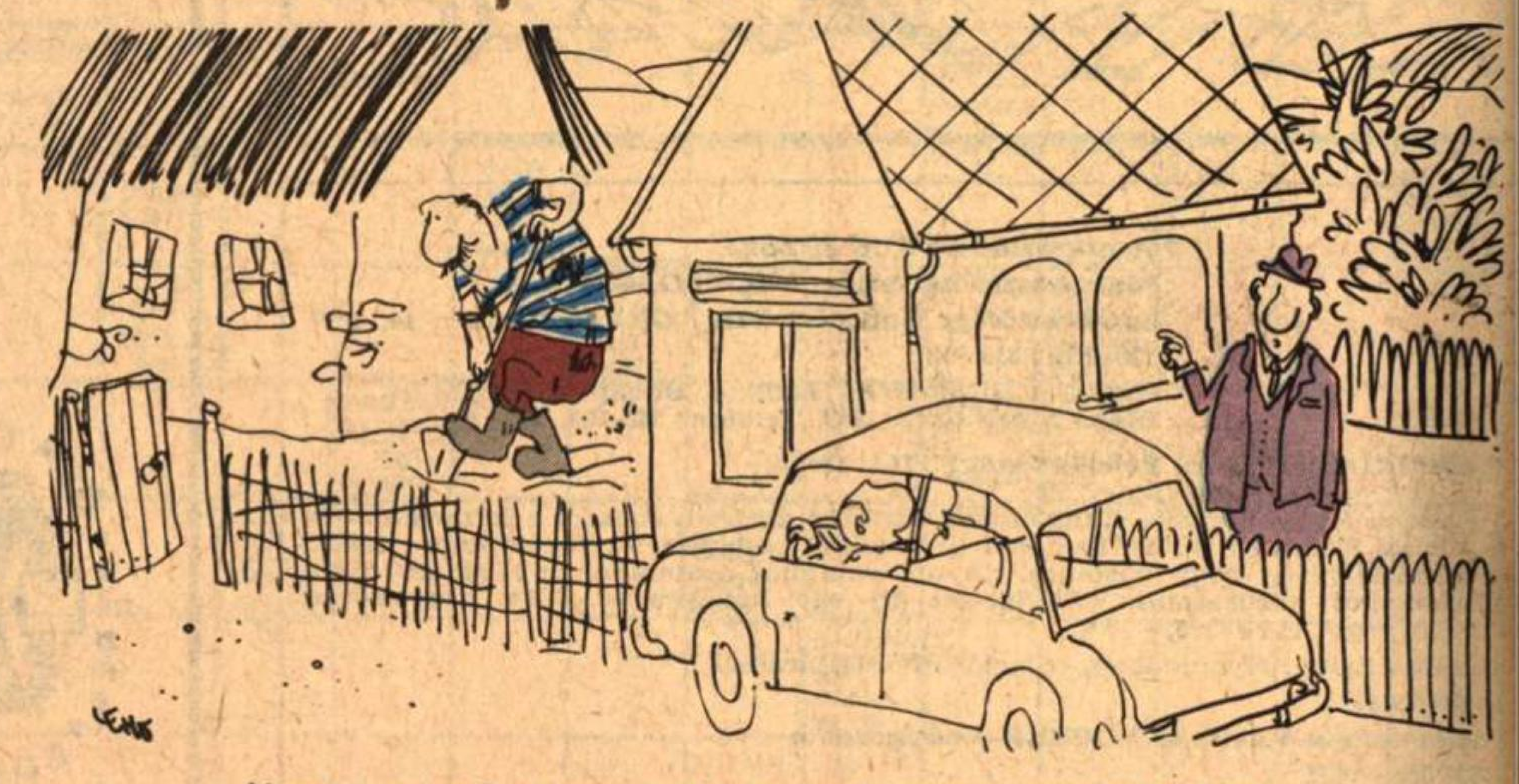
– Te gyújtottad fel, veled fojtom el...

ELŐSZEZON



– Mit csodálkozik, június 15-ig még beszélünk magyarul!

HÉTVÉGE



– Nem, én idevalósi vagyok, a következő a professzor úrék háza!